

การวิเคราะห์ความหมายและการจัดกลุ่มทางความหมาย

หลังจากที่ได้ศึกษาทัศนระของกรุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของกรุ่มคนในสังคมปัจจุบันที่มีอายุต่าง ๆ กัน และมีเพศต่างกัน จากรายการคำ จำนวน 497 คำแล้ว ได้กรุ่มคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชายสำหรับใช้เป็นข้อมูลในงานวิจัยนี้ ซึ่งต่อไปนี้มีผู้วิจัยขอเรียกชื่อคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์กรุ่มนี้ว่า “คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย” มีจำนวนทั้งหมด 497 คำ การวิเคราะห์ความหมายมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. นำคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชายทั้งหมดมาวิเคราะห์อรรถลักษณะ (Componential Analysis)
2. นำผลความเหมือนและความแตกต่างทางความหมายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชายที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดกรุ่มทางความหมาย โดยใช้ทฤษฎีการจัดกรุ่มทางความหมาย (The Semantic Field Theory)

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย

ผู้วิจัยนำคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชายทั้งหมดมาหาหน่วยความหมายย่อย (Semantic Features) ซึ่งเป็นคุณสมบัติย่อยหรือลักษณะย่อยทางความหมายที่ประกอบกันขึ้นเป็นความหมายของคำ ตามวิธีการวิเคราะห์อรรถลักษณะ (Componential Analysis) ซึ่งผู้วิจัยในฐานะเจ้าของภาษาเป็นผู้ค้นหาหน่วยความหมายย่อยของคำต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการในการหาหน่วยความหมายย่อยและการศึกษาถึงรูปแบบและหน้าที่ของความสัมพันธ์ทางความหมายของคำตามที่ Nida เสนอไว้ 4 ลักษณะ (ดูรายละเอียดในบทที่ 2 เรื่อง แนวคิดและทฤษฎีในการจัดกรุ่มทางความหมาย) ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกลักษณะที่ 4 คือ การแยกหน่วยความหมายย่อย (Classification) ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

1. รวบรวมคำที่มีหน่วยความหมายย่อยทั่วไปเหมือนกันเข้าไว้ด้วยกัน
2. แยกคำที่มีหน่วยความหมายย่อยความหมายใดความหมายหนึ่งที่แตกต่างจากคำอื่นออกจากกัน
3. จัดกรุ่มคำที่มีหน่วยความหมายเหมือนกันไว้ด้วยกัน และจัดกรุ่มคำที่แตกต่างกันแยกออกมา

การวิเคราะห์หน่วยความหมายย่อยของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย จะใช้หน่วยความหมายย่อยจากนิยามความหมายที่ให้ไว้ในพจนานุกรมมาอธิบายการวิเคราะห์อรรถลักษณะ โดยกำหนดหน่วยความหมายย่อยที่แสดงภาพลักษณ์ของชายและภาพลักษณ์ของหญิงไว้จำนวน 28 อรรถลักษณะ อรรถลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นอรรถลักษณะที่ครอบคลุมและสามารถอธิบายได้ทั้งในคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์หญิง และคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ชาย อรรถลักษณะจำนวน 28 อรรถลักษณะนี้จัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 5 กลุ่ม คือ

1. การบ่งเพศ ประกอบด้วยอรรถลักษณะ 2 อรรถลักษณะ คือ
 - 1.1 อรรถลักษณะแสดงเพศชาย
 - 1.2 อรรถลักษณะแสดงเพศหญิง
2. ความหมายในทางที่ตีหรือตรงกันข้าม ประกอบด้วยอรรถลักษณะ 1 อรรถลักษณะ คือ อรรถลักษณะแสดงความหมายตี
3. รูปลักษณ์ทางกาย (คำกริยาแสดงสภาพ) ประกอบด้วยอรรถลักษณะ 8 อรรถลักษณะ คือ
 - 3.1 อรรถลักษณะแสดงอายุ
 - 3.2 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง
 - 3.3 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า
 - 3.4 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร
 - 3.5 อรรถลักษณะแสดงความสูง
 - 3.6 อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ
 - 3.7 อรรถลักษณะแสดงความแข็งแรง
 - 3.8 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว
4. อากัปกริยา (คำกริยาแสดงอาการ) ประกอบด้วยอรรถลักษณะ 5 อรรถลักษณะ คือ
 - 4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด
 - 4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง
 - 4.3 อรรถลักษณะการใช้มือ
 - 4.4 อรรถลักษณะการใช้ตา
 - 4.5 อรรถลักษณะการเดิน
5. การแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด (คำกริยาแสดงความรู้สึก) ประกอบด้วยอรรถลักษณะ 12 อรรถลักษณะ คือ
 - 5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤดิ

- 5.2 อรรถลักษณะแสดงการต่อทางเพศ
- 5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ
- 5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง
- 5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ
- 5.6 อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ
- 5.7 อรรถลักษณะแสดงความสุภาพ
- 5.8 อรรถลักษณะแสดงความอดทน
- 5.9 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ
- 5.10 อรรถลักษณะแสดงการเอาใจ
- 5.11 อรรถลักษณะแสดงศักดิ์ศรี
- 5.12 อรรถลักษณะแสดงความคิด

ในการวิเคราะห์อรรถลักษณะนี้จะใช้เครื่องหมายเพื่อแยกอรรถลักษณะ ซึ่งเครื่องหมายเหล่านี้จะแสดงความหมายว่าคำนั้นมีอรรถลักษณะนั้นเป็นหน่วยความหมายย่อยด้วยหรือไม่ ดังนี้

เครื่องหมาย + หมายความว่า มีอรรถลักษณะหน่วยนั้นเป็นหน่วยความหมายย่อย
 เช่น [+ ชาย] หมายความว่า มีอรรถลักษณะ "ชาย" เป็นหน่วยความหมายย่อย
 เครื่องหมาย ± หมายความว่า มีอรรถลักษณะหน่วยนั้นเป็นหน่วยความหมายย่อยได้

ทั้งสองอย่าง

เช่น [± ชาย] หมายความว่า มีอรรถลักษณะ "ชายและหญิง" เป็นหน่วยความหมายย่อยได้ทั้งสองอย่าง

เครื่องหมาย - หมายความว่า ไม่มีอรรถลักษณะนั้นเป็นหน่วยความหมายย่อย

เช่น [- สุภาพ] หมายความว่า ไม่มีอรรถลักษณะ "สุภาพ" เป็นหน่วยความหมายย่อย

กรณีที่ไม่ระบุหรือ ไม่มีเครื่องหมายใด ๆ หมายความว่า คำดังกล่าวไม่มีอรรถลักษณะนั้น ๆ เป็นหน่วยความหมายย่อย

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของหญิงและชายจะใช้การหาค่าแคลไซด์ (decile) หรือเกณฑ์ร้อยละ 10 ของค่าความถี่สะสมของทัศนคติต่อคำเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย (ดูรายละเอียดในบทที่ 3) คือ จากค่าแคลไซด์ที่ 10 (D 10) ไป

จนถึงค่าเฉลี่ยที่ 1 (D1) มาจัดกลุ่มความถี่ของทักษะที่มีต่อรายการคำ แยกเป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของชาย 10 กลุ่ม และคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์วิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิง 10 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาแล้วพบว่า คำที่มีการเลือกกว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายหรือหญิงกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มเฉลี่ยที่ 1 (D1) ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คนจะเลือกต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง คือต่ำกว่า 45 คน อีกทั้งคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ในกลุ่มสุดท้าย (D1) นี้ ยังมีคำที่แสดงได้ทั้งภาพลักษณ์หญิงและภาพลักษณ์ชาย ลักษณะเช่นนี้ทำให้มีการเหลื่อมซ้อนกันทางทักษะ เช่น คำว่า กะต้อน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทักษะว่าอยู่ในกลุ่มเฉลี่ยที่ 8 (D8) ของภาพลักษณ์ชาย ในขณะที่ของภาพลักษณ์หญิงกลุ่มตัวอย่างมีทักษะว่า คำว่า กะต้อน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มเฉลี่ยที่ 1 (D1) ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทักษะว่า กะต้อน เป็นภาพลักษณ์ของหญิงน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ในการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของหญิงและชาย จึงไม่นำคำที่อยู่ในกลุ่มเฉลี่ยที่ 1 ที่แสดงภาพลักษณ์หญิงและภาพลักษณ์ชายได้น้อย (กลุ่มตัวอย่างมีทักษะตั้งแต่ 1 - 45 คน) ดังกล่าวมาศึกษาด้วย ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงศึกษาเฉพาะกลุ่มเฉลี่ยที่ 1 (D1) ถึงกลุ่มเฉลี่ยที่ 2 (D2) โดยกำหนดเป็นตารางอรรถลักษณะเพื่อใช้วิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิง 9 ตาราง และตารางอรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ของชาย 9 ตาราง ดังนี้ คือ

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่า มีภาพลักษณ์หญิงสูงที่สุดในสิบเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไอซ์ที่ 10 หรือ D10) จำนวน 23 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของหญิงชัศเงิน จำนวน 23 คำ ได้แก่ กินผิว คลอด ท้องแก่ ฝากครรภ์ แพ้ท้อง แคนเนื้อสาว ทำสาว สวย พริ้ง พริ้งพราย พริ้ม พริ้มเพรา งามงอน อ่อนช้อย นวลระหง ดอนสายบัว ชมชมม้อย ชชช้อย บิบน้ำตา กระจิมอก นุ่งกระจิมอก ทำแท้ง เสียสาว

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 17 คำ ได้แก่ คลอด สวย ท้องแก่ ฝากครรภ์ แพ้ท้อง แคนเนื้อสาว ทำสาว พริ้ง พริ้มเพรา งามงอน อ่อนช้อย นวลระหง ดอนสายบัว ชมชมม้อย ชชช้อย กระจิมอก นุ่งกระจิมอก

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 4 คำ ได้แก่ กินผิว บิบน้ำตา ทำแท้ง เสียสาว

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงอายุ จำนวน 1 คำ คือ แคนเนื้อสาว

3.2 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 8 คำ ได้แก่ แคนเนื้อสาว ทำสาว สวย พริ้ง พริ้งพราย งามงอน อ่อนช้อย นวลระหง

3.3 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 6 คำ ได้แก่ สวย พริ้ง พริ้งพราย พริ้ม พริ้มเพรา นวลระหง

3.4 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 2 คำ ได้แก่ กระจิมอก นุ่งกระจิมอก

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาการกิริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 5 คำ ได้แก่ อ่อนช้อย ดอนสายบัว ชมชมม้อย ชชช้อย บิบน้ำตา

4.2 อรรถลักษณะแสดงการใช้คำ จำนวน 1 คำ คือ ชมชมม้อย

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ทำแท้ง เสียสาว

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ทำแท้ง เสียสาว

5.3 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความเข้มแข็ง จำนวน 1 คำ คือ บิบน้ำตา

5.4 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความกล้าหาญ จำนวน 1 คำ คือ ชมชมม้อย

5.5 อรรถลักษณะแสดงความสุภาพ จำนวน 2 คำ ได้แก่ อ่อนช้อย ดอนสายบัว

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณ์หญิงสูงที่สุดในสิบเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเดซิอัลที่ 10) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า กินหัว คอด ท้องแก่ ฝากครรภ์ แพ้ท้อง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงสถานภาพของการแต่งงานแล้ว ต่างกันตรงคำว่า กินหัว แสดงความหมายที่ไม่ดี ในขณะที่คำอื่นๆ แสดงความหมายดี เนื่องจากเป็นลักษณะอาการของการมีบุตร

คำว่า ทำแท้ง เลียสาว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะความประพฤติด้อยทางเพศ

คำว่า สวย พริ้ง พริ้งพราย พริ้ม พริ้มเพรา นวลระหง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะรูปร่าง และเกี่ยวข้องกับลักษณะใบหน้าที่ดีของหญิง

คำว่า แดกเนื้อสาว ทำสาว งามนอน อ่อนช้อย เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงรูปร่างที่ดีของหญิง และคำว่า แดกเนื้อสาว ยังมีหน่วยความหมายย่อยแยกออกไปอีกคือ แสดงอายุ

คำว่า อ่อนช้อย ชดช้อย ถอนสายบัว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงกิริยาท่าทางสุภาพเรียบร้อย

คำว่า ชมชมม้อย บิบน้ำตา เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงกิริยาท่าทางที่แสดงออกทางตา ส่วนที่แตกต่างกันคือ ชมชมม้อย แสดงท่าทางอาช ในขณะที่ยิบน้ำตา แสดงความอ่อนแอ

จะเห็นได้ว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเดซิอัลที่ 10 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ บางคำเป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ คำทั้งหมดดังกล่าวเป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแยกออกมาจากคำที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชายอย่างเด่นชัด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี
 ภาพลักษณะหญิงในลีลาเปอร์เซนต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในแคไซต์ที่ 9
 หรือ D 9) จำนวน 24 คำ พบว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
 อรรถลักษณะต่างๆดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของหญิงชัดเจน จำนวน 24 คำ ได้แก่ ชมัย
 ชมัย แซ่มซ้อย นิ่มนวด ใจโต นุ่มน่ม นวยนาค พิไล สะสวย กระจุ่มกระจิม จิ้มลิ้ม
 จุ่มจุ่ม เฉิดฉาย แจ้วแหว อวบ แน่งน้อย เสริมสวย เป็นน้ำเป็นนวด อ่อนหวาน แจ้น กรีก
 คิคคิ่น สะบัดสะบิ้ง เจ้าแ่งแสนงอน

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 19 คำ ได้แก่ ชมัย ชมัย
 แซ่มซ้อย นิ่มนวด ใจโต นุ่มน่ม นวยนาค พิไล สะสวย กระจุ่มกระจิม จิ้มลิ้ม จุ่มจุ่ม
 เฉิดฉาย แจ้วแหว อวบ แน่งน้อย เสริมสวย เป็นน้ำเป็นนวด อ่อนหวาน

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 5 คำ ได้แก่ แจ้น กรีก
 คิคคิ่น สะบัดสะบิ้ง เจ้าแ่งแสนงอน

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 8 คำ ได้แก่ ใจโต พิไล สะสวย จิ้มลิ้ม
 กระจุ่มกระจิม จุ่มจุ่ม เฉิดฉาย แจ้วแหว

3.2. อรรถลักษณะที่แสดงใบหน้า จำนวน 8 คำ ได้แก่ ใจโต พิไล สะสวย จิ้มลิ้ม
 กระจุ่มกระจิม จุ่มจุ่ม เฉิดฉาย แจ้วแหว

3.3. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 2 คำ ได้แก่ อวบ แน่งน้อย

3.4. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 1 คำ คือ เป็นน้ำเป็นนวด

4. อรรถลักษณะแสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 4 คำ ได้แก่ นิ่มนวด อ่อนหวาน แจ้น
 กรีก

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 11 คำ ได้แก่ ชมัย ชมัย แซ่มซ้อย แจ้น
 นิ่มนวด นุ่มน่ม นวยนาค กรีก คิคคิ่น สะบัดสะบิ้ง เจ้าแ่งแสนงอน

4.3. อรรถลักษณะแสดงการใช้ตา จำนวน 4 คำ ได้แก่ ชมัย ชมัย แจ้วแหว
 เจ้าแ่งแสนงอน

4.4. อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 1 คำ คือ นวยนาค

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ ทฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1. อรรถลักษณะที่แสดงความโกรธ จำนวน 1 คำ คือ เจ้าแ่งแสนงอน

- 5.2. อรรถลักษณะแสดงความสุภาพ จำนวน 3 คำ ได้แก่ แหม่มซ้อย นิ่มนวด นุ่มน่ม
- 5.3. อรรถลักษณะที่แสดงความไม่สุภาพ จำนวน 4 คำ ได้แก่ แจ้น กรี๊ด คิคคิ่น

ตะบັดตะบั้ง

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณ์หญิงในสลิปเปอร์เขินตรงลงมาของคะแนนความดีสะตาม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคโซต์ที่ 9) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า โฉโฉ พิไล สะสวย กระชุ่มกระชัง จิ้มลิ้ม จุ่มจุ่ม เนิลฉาย แจ้วแห้ว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะใบหน้าที่ดีของหญิง ในขณะที่คำว่า แฉ่งน้อย เสริมสวย เป็นน้ำเป็นนวด อวบ มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงรูปร่างที่ดีของหญิง และในกลุ่มนี้คำว่า เป็นน้ำเป็นนวด ยังมีหน่วยความหมายย่อยแสดงลักษณะผิวพรรณที่ดีด้วย

คำว่า ชม้าย ชม้อย เข้าแฉ่งแสนงอน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ ท่าทางที่แสดงออกทางการใช้ตา

คำว่า แหม่มซ้อย นิ่มนวด นุ่มน่ม อ่อนหวาน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงกริยาท่าทางที่สุภาพเรียบร้อยของหญิง ส่วนคำว่า คิคคิ่น ตะบັดตะบั้ง แจ้น กรี๊ด เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงท่าทางและคำพูดที่ไม่สุภาพของหญิง

จะเห็นได้ว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคโซต์ที่ 9 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ มีบางคำที่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ และคำทั้งหมดประกอบด้วยหน่วยความหมายย่อยที่แยกออกมาจากคำที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชายอย่างเด่นชัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
 ภาพลักษณะหญิงในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความดีสะตาม (กลุ่มคำที่อยู่ในเดไซท์ที่ 8
 หรือ D8) จำนวน 24 คำ พบว่า คำกริยาหรือคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
 อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของหญิงชัดเจน จำนวน 24 คำ ได้แก่ แฉล้ม
 ของโย เพราพริ้ง มุคหม่อง ขาใจ รัศรูป อ่อนแอ้น แบบบาง กรีกกราย กริคนิว แจ็คแจ้
 กระชดกระช้อย ชั่วชวน แสนงอน เอียงอวย กระบิคกระบวน คัดจวิต ร่าน สะคั้ง แก่แรด
 ทอดสะพาน เสียนือเสียดัว จิ้นคาน ทินทิก

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 8 คำ ได้แก่ แฉล้ม ของโย
 เพราพริ้ง มุคหม่อง ขาใจ รัศรูป อ่อนแอ้น แบบบาง

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 16 คำ ได้แก่ กริคนิว
 กรีกกราย แจ็คแจ้ กระชดกระช้อย ชั่วชวน แสนงอน เอียงอวย กระบิคกระบวน คัดจวิต
 ร่าน สะคั้ง ทอดสะพาน เสียนือเสียดัว แก่แรด จิ้นคาน ทินทิก

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงอายุ จำนวน 3 คำ ได้แก่ แก่แรด จิ้นคาน ทินทิก

3.2. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 4 คำ ได้แก่ เพราพริ้ง รัศรูป อ่อนแอ้น
 แบบบาง

3.3. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 6 คำ ได้แก่ แฉล้ม เพราพริ้ง มุคหม่อง
 กระชดกระช้อย เอียงอวย กระบิคกระบวน

3.4. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 2 คำ ได้แก่ อ่อนแอ้น แบบบาง

3.5. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ของโย มุคหม่อง

3.6. อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 1 คำ คือ รัศรูป

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาชีพกิริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 3 คำ ได้แก่ แจ็คแจ้ คัดจวิต ทอดสะพาน

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 11 คำ ได้แก่ กรีกกราย กริคนิว แจ็คแจ้
 กระชดกระช้อย ชั่วชวน แสนงอน เอียงอวย กระบิคกระบวน คัดจวิต ทอดสะพาน

4.3. อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 1 คำ คือ กริคนิว

4.4. อรรถลักษณะแสดงการใช้ตา จำนวน 3 คำ ได้แก่ กระชดกระช้อย เอียงอวย
 กระบิคกระบวน

4.5. อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 1 คำ คือ กรีกกราย

5. วรรณคดีที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 วรรณคดีแสดงความประพาศ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ร่าน เลียนเนื้อเลียนตัว

5.2 วรรณคดีแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 3 คำ ได้แก่ เลียนเนื้อเลียนตัว

ช่วยวน ร่าน

5.3 วรรณคดีแสดงความโกรธ จำนวน 1 คำ คือ แสนงอน

5.4 วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความกล้าหาญ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ระเบิดกระบวน

เอียงอาย

5.5 วรรณคดีที่ตรงกันข้ามกับความสุภาพกับความสุภาพ จำนวน 3 คำ ได้แก่ แจ็คแจ้ คัดจรีด ตะคัง

5.6 วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความอดทน จำนวน 2 คำ ได้แก่ กริกราย กริคนัว

5.7 วรรณคดีแสดงการเอาใจ จำนวน 1 คำ คือ ขาใจ

การวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณ์หญิงในลิบเปอร์เซ็นตรงลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์ที่ 8) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า เพราพริ้ง อ้อนแอ้น บอบบาง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นหญิงอย่างชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะรูปร่าง และคำว่า แฉล้ม เพราพริ้ง หุคหม่อง เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะใบหน้าที่ดีของหญิง

คำว่า กริกราย กริคนัว แจ็คแจ้ ระเบิดกระห้อย ช่วยวน แสนงอน ทอดสะพาน กระมิดกระเมี้ยน คัดจรีด ตะคัง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงท่าทางใส่จรีดเพื่อชิงดูความสนใจ คำในกลุ่มนี้เป็นคำที่บ่งบอกลักษณะของความ เป็นหญิงอย่างชัดเจน

คำว่า ช่วยวน ร่าน เลียนเนื้อเลียนตัว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะท่าทางและความประพาศที่ต่อไปในทางเพศ

คำว่า แก่แรด ขึ้นคาน ทินทิก เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงการมีอายุมาก แต่ยังไม่ได้แต่งงาน

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคไซต์ที่ 8 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ มีบางคำที่เป็นคำกริยาและกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ และคำทั้งหมดประกอบด้วยหน่วยความหมายย่อยที่แยกออกมาจากคำที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชายอย่างเด่นชัด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่า มีภาพลักษณ์หญิงในสลิปเปอร์เซนต์รองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซล์ที่ 7) จำนวน 25 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของหญิงชัดเจน จำนวน 25 คำ ได้แก่ งดงาม สะคราย สะอแง เพริศแพรว เช้งวับ สดวย เมียน ขบเพาะ แต่งหน้า บอบบาง กริคราก จัดจ้าน เกินงาม ช่วน อยุฉาย วาบหวม ะร้อร่าม เสียดัว สะบัคกัน ค้อน ค้อนควัก กระเง้ากระงอด เจ้าแง่เจ้างอน กระแคะ ขวยเงิน

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 9 คำ ได้แก่ สะคราย สดวย งดงาม สะอแง เพริศแพรว เช้งวับ ขบเพาะ แต่งหน้า

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 16 คำ ได้แก่ บอบบาง กริคราก จัดจ้าน เกินงาม ช่วน อยุฉาย วาบหวม ะร้อร่าม เสียดัว สะบัคกัน ค้อน ค้อนควัก กระเง้ากระงอด เจ้าแง่เจ้างอน กระแคะ ขวยเงิน

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงอายุ จำนวน 1 คำ คือ ขบเพาะ

3.2 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 5 คำ ได้แก่ สะคราย งดงาม สะอแง เพริศแพรว เช้งวับ

3.3 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 11 คำ ได้แก่ สะคราย สะอแง งดงาม เพริศแพรว เช้งวับ สดวย ขบเพาะ แต่งหน้า ค้อน ค้อนควัก กระเง้ากระงอด

3.4 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 2 คำ ได้แก่ บอบบาง ะร้อร่าม

3.5 อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 1 คำ คือ สดวย

3.6 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 4 คำ ได้แก่ เพริศแพรว เช้งวับ อยุฉาย วาบหวม

4. อรรถลักษณะแสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงการพูด จำนวน 3 คำ ได้แก่ กริคราก จัดจ้าน เกินงาม

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 7 คำ ได้แก่ กริคราก เกินงาม อยุฉาย สะบัคกัน กระเง้ากระงอด กระแคะ ขวยเงิน

4.3 อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 1 คำ ได้แก่ ช่วน

4.4 อรรถลักษณะแสดงการใช้ตา จำนวน 2 คำ ได้แก่ ค้อน ค้อนควัก

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 วรรณคดีที่แสดงความประพจน์ จำนวน 1 คำ คือ เทียบตัว

5.2 วรรณคดีที่แสดงอาการส่อทางเพศ จำนวน 1 คำ คือ เทียบตัว

5.3 วรรณคดีที่แสดงความโกรธ จำนวน 4 คำ ได้แก่ สะบัดกัน ค้อนควัก

ค้อน กระเจ้ากระงอค

5.4 วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความกล้าหาญ จำนวน 1 คำ คือ ขวยเขิน

5.5 วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 5 คำ ได้แก่ กริคราก

จัดจ้าน เกินงาม สะบัดกัน กระแคะ

จากการวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณ์หญิงในตีปเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไลด์ที่ 7) ชำคัน สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า สะคราญ งดงาม สะอาน เพริศแพรว แข็งว็บ สดวย แต่งหน้า เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงรูปร่างและลักษณะใบหน้าที่ดีของหญิง

คำว่า กริคราก จัดจ้าน เกินงาม กระแคะ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงท่าทางและลักษณะการพูดที่ไม่สุภาพของหญิง

คำว่า ข่วน สะบัดกัน ค้อน ค้อนควัก กระเจ้ากระงอค เข้มแข็งเขื่อง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงลักษณะท่าทางโกรธของหญิง

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคไลด์ที่ 7 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิงอย่างชัดเจน กล่าวคือ ในส่วนของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ หน่วยความหมายย่อยจะบ่งบอกถึงลักษณะรูปร่างหน้าตาที่สวยงามของหญิง ในขณะที่คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ หน่วยความหมายย่อยจะแสดงลักษณะกิริยาท่าทางใฝ่จริศเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี
 ภาพลักษณะหญิงในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไซต์ที่ 6
 หรือ D6) จำนวน 28 คำ พบว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ มีรายละเอียดของการแสดง
 อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของหญิงชัดเจน จำนวน 24 คำ ได้แก่ ผ่อง
 ระหง ประไพ เริง ละเมียด ออชะระ ฉอเถาะ จีบปากจิบคอ คอแหลด ปากคดาด ฉอด ๆ
 ปากคำแย กระแคะกระแค้ ทำปากทำคอ งอน คุบคุบป้อง กะเป็บกะป๊าบ กระเชอกันร้ว
 กระจุกกระจิบ เยื่องกราย อด่างฉ่าง ระทวย สะอึกสะอื้น ซู้

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย จำนวน 4 คำ ได้แก่ นุ่มนวล
 ออกอ้อน อ้อยสร้อย พิรีพิไร

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 11 คำ ได้แก่ ระหง เริง
 ประไพ ผ่อง นุ่มนวล ละเมียด ออกอ้อน ฉอเถาะ เยื่องกราย ซู้

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 17 คำ ได้แก่ คอแหลด
 จีบปากจิบคอ ปากคดาด ฉอด ๆ ปากคำแย กระแคะกระแค้ ทำปากทำคอ งอน คุบคุบป้อง
 กะเป็บกะป๊าบ กระเชอกันร้ว อ้อยส้อย พิรีพิไร กระจุกกระจิบ อด่างฉ่าง สะอึกสะอื้น
 ระทวย

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 5 คำ ได้แก่ ระหง ประไพ เริง ซู้
 อด่างฉ่าง

3.2. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 3 คำ ได้แก่ ประไพ คุบคุบป้อง ซู้

3.3. อรรถลักษณะแสดงความสูง จำนวน 1 คำ คือ ระหง

3.4. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 1 คำ คือ ผ่อง

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 12 คำ ได้แก่ นุ่มนวล ละเมียด ออกอ้อน
 ออชะระ ฉอเถาะ จีบปากจิบคอ คอแหลด ปากคดาด ฉอด ๆ ปากคำแย กระแคะกระแค้
 ทำปากทำคอ กะเป็บกะป๊าบ

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 12 คำ ได้แก่ นุ่มนวล กระแคะกระแค้ งอน
 ทำปากทำคอ ละเมียด คุบคุบป้อง กะเป็บกะป๊าบ อ้อยส้อย พิรีพิไร เยื่องกราย สะอึกสะอื้น

4.3. อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 1 คำ คือ เยื่องกราย

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย
- 5.1. อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ตอแหล ปากตลาค จอจๆ กระเซอกันร้ว
 - 5.2. อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 1 คำ คือ ตูบตีคูปอง
 - 5.3. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความเข้มแข็ง จำนวน 4 คำ ได้แก่ อ้อยถ้อย ระทวย พิรีพิไร ตะอิกตะอีน
 - 5.4. อรรถลักษณะแสดงความสุภาพ จำนวน 2 คำ ได้แก่ นุ่มนวด ละเมียด
 - 5.5. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 5 คำ ได้แก่ จอจๆ ปากคำแย กระแคะกระแค้ กระเป็บกระป๊าบ อต่างฉ่าง
 - 5.6. อรรถลักษณะแสดงการเอาใจ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ออกอ้อน ออเฮาะ จอเถาะ จีบปากจีบคอ
 - 5.7. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับการเอาใจ จำนวน 3 คำ ได้แก่ กระแคะกระแค้ จอจๆ กระเป็บกระป๊าบ

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี ภาพลักษณ์หญิงในสลิปเปอร์เซ็นทรัลรองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคชีดท์ที่ 6) ข้างคั้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า นุ่มนวด ออกอ้อน ออเฮาะ จอเถาะ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูดที่ดี และคำว่า ออกอ้อน ออเฮาะ จอเถาะ ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่งคือ แสดงการเอาใจ นอกจากนี้คำว่า ตอแหล จีบปากจีบคอ ปากตลาค จอจๆ ปากคำแย ท่าปากท่าคอ กระเป็บกระป๊าบ ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะการพูด แต่เป็นลักษณะการพูดที่ไม่ดี ขาดความสุภาพ

คำว่า งอน ตูบตีคูปอง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะท่าทางโกรธ

คำว่า อ้อยถ้อย พิรีพิไร ระทวย ตะอิกตะอีน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะท่าทางที่ขาดความเข้มแข็ง

คำว่า ระหง ประโท ผ่อง แข็ง ชูย เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะรูปร่าง

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคชีดท์ที่ 6 นี้ ส่วนใหญ่จะเป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการที่บ่งบอกลักษณะความเป็นหญิงชัดเจน โดยเฉพาะคำที่แสดงท่าทางใส่จริตเพื่อความดึงดูดใจ ในส่วนของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงสภาพจะเกี่ยวข้องกับการแสดงลักษณะรูปร่าง และแสดงลักษณะคำพูด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี
ภาพลักษณ์หญิงในตีบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความดีสะตาม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไอซ์ที่ 5
หรือ DS) จำนวน 29 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่เป็นภาพลักษณ์ของหญิงชัดเจน จำนวน 23 คำ ได้แก่ กระซิก
กระซี้ จุ่งจิ่ง หงุหงิง ประจ้อประแแจ ปากมี้า สะวีคสะวีค สะบักหน้า กำกั้น เดินร่า ๆ
ป่อง ๆ ตะปัดตะป่อง กระคู้งกระคี้ง กระบิคกระบวน ชั่วใจ เดินหูเด่นตา แคะแคะ หวีค
ขวย ม้วนค้วน กระซิก ออกเรือน ไข่ อัน

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งหญิงและชาย จำนวน 6 คำ ได้แก่ คิก ๆ
ฮ้อยฮิ่ง ร้าให้ ฟุ่มฟ่าย ประคิคประคอย ชั่วเข้า

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 7 คำ ได้แก่ จุ่งจิ่ง ชั่วใจ
หงุหงิง ประจ้อประแแจ คิก ๆ ออกเรือน ประคิคประคอย ไข่

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 22 คำ ได้แก่ ปากมี้า
กระซิกกระซี้ ปากมี้า สะวีคสะวีค สะบักหน้า กำกั้น เดินร่า ๆ ป่อง ๆ ตะปัดตะป่อง ชั่วเข้า
กระคู้งกระคี้ง กระบิคกระบวน ฮ้อยฮิ่ง เดินหูเด่นตา แคะแคะ หวีค ขวย ม้วนค้วน ร้าให้
ฟุ่มฟ่าย กระซิก อัน

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 2 คำ ได้แก่ ไข่ อัน

3.2. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 7 คำ ได้แก่ คิก ๆ สะบักหน้า ม้วนค้วน
ตะปัดตะป่อง กระคู้งกระคี้ง ขวย ฟุ่มฟ่าย

3.3. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักรวม จำนวน 2 คำ ได้แก่ ไข่ อัน

3.4. อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 1 คำ คือ สะวีคสะวีค

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 7 คำ ได้แก่ กระซิกกระซี้ จุ่งจิ่ง หงุหงิง
ประจ้อประแแจ ปากมี้า หวีค ชั่วเข้า

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 19 คำ ได้แก่ กระซิกกระซี้ คิก ๆ กำกั้น
สะวีคสะวีค สะบักหน้า เดินร่า ๆ ป่อง ๆ ตะปัดตะป่อง กระคู้งกระคี้ง กระบิคกระบวน
ฮ้อยฮิ่ง เดินหูเด่นตา แคะแคะ ขวย ม้วนค้วน ร้าให้ ฟุ่มฟ่าย กระซิก ประคิคประคอย

4.2. อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 2 คำ ได้แก่ กระคู้งกระคี้ง ประคิคประคอย

- 4.3. อรรถลักษณะแสดงการใช้ตา จำนวน 1 คำ คือ เล่นหูเล่นตา
5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย
- 5.1. อรรถลักษณะแสดงความประพศติ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ปากมัว ชั่วใจ
- 5.2. อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 1 คำ คือ เล่นหูเล่นตา
- 5.3. อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 5 คำ ได้แก่ ตะบักหน้า เดินร่า ๆ ปोंง ๆ ตะบักตะปोंง ชั่วเย้า
- 5.4. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความเข้มแข็ง จำนวน 3 คำ ได้แก่ ร้าไห้ พุ่มฟาย กระชิก
- 5.5. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความกล้าหาญ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ขวย มีวนค้วน
- 5.6. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 5 คำ ได้แก่ กระชิกกระชี่ กำกั้น ตะวีคตะวีค แคะแคะ หวิด
- 5.7. อรรถลักษณะแสดงการเอาใจ จำนวน 3 คำ ได้แก่ จุ่งจิ่ง ชั่วใจ ประจ้อประแง
- จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณ์หญิงในสปีนเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคลไซท์ที่ 5) ข้างคั้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ
- คำว่า กระชิกกระชี่ จุ่งจิ่ง หงุหงิง ประจ้อประแง ปากมัว หวิด ชั่วเย้า เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการชูด และคำว่า จุ่งจิ่ง หงุหงิง ประจ้อประแง ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่ง คือ แสดงลักษณะการเอาใจ
- คำว่า ตะบักหน้า เดินร่า ๆ ปोंง ๆ ตะบักตะปोंง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะท่าทางโกรธ
- คำว่า กระชิกกระชี่ ตะวีคตะวีค กำกั้น แคะแคะ หวิด เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงลักษณะท่าทางที่ไม่สุภาพ
- คำว่า อ้อยอิ่ง ร้าไห้ พุ่มฟาย กระชิก เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะที่ไม่เข้มแข็ง
- คำว่า ขวย มีวนค้วน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะขาดความกล้าหาญ

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคลไซท์ที่ 5 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการที่มีหน่วยความหมายย่อยบ่งบอกลักษณะท่าทางใต้อารมณ์ เพื่อดึงดูดใจเพศตรงข้าม รวมทั้งคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพที่มีหน่วยความหมายย่อยบ่งบอกลักษณะการชูดของหญิง

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่า มีภาพลักษณะหญิงในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์ที่ 4 หรือ D4) จำนวน 32 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของหญิงชัดเจน จำนวน 15 คำ ได้แก่ คู้ดั่ง กระจุกกระจิง พิศพิศด บั้นปึง ร่องหม่ร่องไห้ จวบจิบ อย่างเอื้อง นั่งพับเพียบ อายเหนียม อดออดออง นื้อ จูคฉาด เสียวโฉม ปาเรอ งามหน้า

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย จำนวน 17 คำ ได้แก่ อ้อน ขุบขิบ กระขุบกระขิบ สาระแน ปากตะไกร ปากหอยปากปู หน้าอ หน้าง้า จุกจิก รำไร เดินแรงเดินกา อ้อยอ้าย ทอดน่อง เนิบนาบ ผิวบาง อิ่มหวาน ประจิมประจื่อ

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 6 คำ ได้แก่ กระจุกกระจิง อ้อน ทอดน่อง นั่งพับเพียบ อดออดออง อิ่มหวาน

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 26 คำ ได้แก่ ขุบขิบ กระขุบกระขิบ สาระแน ปากตะไกร ปากหอยปากปู คู้ดั่ง พิศพิศด บั้นปึง หน้าอ รำไร หน้าง้า จุกจิก เดินแรงเดินกา ร่องหม่ร่องไห้ จุ่มจิม อ้อยอ้าย อย่างเอื้อง เนิบนาบ อายเหนียม นื้อ ผิวบาง จูคฉาด เสียวโฉม ปาเรอ งามหน้า ประจิมประจื่อ

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 2 คำ ได้แก่ อดออดออง อ้อย

3.2. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 7 คำ ได้แก่ พิศพิศด หน้าอ หน้าง้า อายเหนียม เสียวโฉม อิ่มหวาน ประจิมประจื่อ

3.3. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร จำนวน 2 คำ ได้แก่ อ้อยอ้าย นื้อ

3.4. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 1 คำ คือ อดออดออง

3.5. อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 1 คำ คือ จูคฉาด

4. อรรถลักษณะแสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 11 คำ ได้แก่ กระจุกกระจิง อ้อน ขุบขิบ กระขุบกระขิบ สาระแน ปากตะไกร ปากหอยปากปู จุกจิก รำไร เนิบนาบ ประจิมประจื่อ

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 12 คำ ได้แก่ คู้ดั่ง พิศพิศด บั้นปึง รำไร เดินแรงเดินกา ร่องหม่ร่องไห้ อ้อยอ้าย อย่างเอื้อง ทอดน่อง เนิบนาบ นั่งพับเพียบ อิ่มหวาน

4.3. อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 2 คำ ได้แก่ คู้ดั่ง เนิบนาบ

- 4.4. วรรณคดีแสดงการใช้ตา จำนวน 1 คำ คือ อายเหนียม
- 4.5. วรรณคดีแสดงการเดิน จำนวน 3 คำ ได้แก่ อย่างเอียง ทอคน่อง เนิบนาบ
5. วรรณคดีที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย
- 5.1. วรรณคดีแสดงความประพุดติ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ปากตะไกร งามหน้า ปากหอยปากปู ปาเรอ งามหน้า
- 5.2. วรรณคดีแสดงความโกรธ จำนวน 4 คำ ได้แก่ พัดเพ็ชค ปั้นปึง หน้างอ หน้าเง้า
- 5.3. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความเข้มแข็ง จำนวน 2 คำ ได้แก่ ไร่ไร ร้องห่มร้องไห้
- 5.4. วรรณคดีแสดงความสุภาพ จำนวน 1 คำ คือ นิ่งพับเพียบ
- 5.5. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 2 คำ ได้แก่ เดินแรงเดินกา จวบจิบ
- 5.6. วรรณคดีแสดงการเอาใจ จำนวน 3 คำ ได้แก่ อ้อน อิ่มหวาน ปาเรอ

จากการวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณ์หญิงในสปีชเปอร์เซ็นตรงลงมาของคะแนนความดีสะตาม (กลุ่มคำที่อยู่ในเดซิอัลที่ 4)

ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า กระจุกกระจิง อ้อน กระชุกกระชิบ ตาระแน ปากตะไกร ปากหอยปากปู จวบจิบ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูด คำว่า กระจุกกระจิง อ้อน แสดงลักษณะการพูดที่ดี แสดงการเอาใจ

คำว่า พัดเพ็ชค ปั้นปึง หน้างอ หน้าเง้า เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะท่าทางโกรธ และแสดงออกทางใบหน้า

คำว่า เดินแรงเดินกา จวบจิบ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะท่าทางที่ไม่สุภาพ

คำว่า อย่างเอียง ทอคน่อง เนิบนาบ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะท่าทางการเดิน

คำว่า อิ่มหวาน ปาเรอ เป็นคำกริยาแสดงคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการเอาใจ ส่วนที่แตกต่างกันคือ อิ่มหวาน แสดงความหมายที่ดี ในขณะที่ ปาเรอ แสดงความหมายที่ไม่ดี

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเดซิอัลที่ 4 ทั้งหมดนี้ ส่วนใหญ่จะมีหน่วยความหมายย่อยที่แสดงอาการและลักษณะของหญิง โดยแสดงออกมาทางลักษณะท่าทางและคำพูด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเหนือกว่ามี
ภาพลักษณ์หญิงในลีลาเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในแคชเชอร์ที่ 3
หรือ D3) จำนวน 35 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของหญิงชัดเจน จำนวน 19 คำ ได้แก่ แจ้ว
ซิกซี่ สนิมสร้อย สะเท็น กระดุ้งกระดุ้ง เง่า ๆ งอด ๆ คุ้งคุ้ง กระบิงกระบอน แก่แคด ป็
กระพืดกระเพียด เร่า ๆ คำประเวณี ปล่อยตัว คมข่า เปรียวลม ได้สัดส่วน

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 18 คำ ได้แก่
เจ็ยแจ้ว นินทา ปากร้าย ปากจืด ไว้ตัว เหมียม ขวัญอ่อน งอแง กระพุ่มกระพ่าย ต่าออย
ท่าเสน่ห์ แก่นแก้ว ขี้อิจจา แมะแฉะ เดินทอคน่อง กระเตง ตลิต ละเอียดลออ

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 8 คำ ได้แก่ เจ็ยแจ้ว แจ้ว
กระเตง คมข่า เปรียวลม ได้สัดส่วน ตลิต ละเอียดลออ

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 27 คำ ได้แก่ ซิกซี่ นินทา
ปากร้าย ปากจืด ไว้ตัว สนิมสร้อย สะเท็น เหมียม กระดุ้งกระดุ้ง เง่า ๆ งอด ๆ คุ้งคุ้ง
กระบิงกระบอน กระพืดกระเพียด เร่า ๆ ขวัญอ่อน งอแง กระพุ่มกระพ่าย ต่าออย แก่แคด
คำประเวณี ท่าเสน่ห์ แก่นแก้ว ปล่อยตัว ขี้อิจจา มะแฉะ เดินทอคน่อง ป็

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงอายุ จำนวน 1 คำ คือ แก่แคด

3.2. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 4 คำ ได้แก่ คมข่า เปรียวลม ได้สัดส่วน
ตลิต

3.3. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 5 คำ ได้แก่ ซิกซี่ สะเท็น คมข่า ตลิต
กระพุ่มกระพ่าย

3.4. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร จำนวน 1 คำ คือ ได้สัดส่วน

3.5. อรรถลักษณะแสดงความสูง จำนวน 1 คำ คือ เปรียวลม

3.6. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 1 คำ คือ คมข่า

3.7. อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 1 คำ คือ ป็

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 7 คำ ได้แก่ เจ็ยแจ้ว แจ้ว ซิกซี่ นินทา
ปากร้าย ปากจืด ต่าออย

4.2. วรรณคดีแสดงท่าทาง จำนวน 16 คำ ได้แก่ ไว้ตัว สะเทิ้น กระตุงกระตัง
เง้า ๆ งอค ๆ คู้งคู้ง กะบิงกะบอน กระพืดกระเพียด เร่า ๆ งอแง กระพุ่มกระพ่าย ต่าออ
แก่นแก้ว แบนแฉะ เดินทอดน่อง

4.3. วรรณคดีแสดงการใช้มือ จำนวน 3 คำ ได้แก่ กระตุงกระตัง คู้งคู้ง กระเตง

4.4. วรรณคดีแสดงการใช้ตา จำนวน 3 คำ ได้แก่ สะเทิ้น เง้า ๆ งอค ๆ คู้งคู้ง

4.5. วรรณคดีแสดงการเดิน จำนวน 3 คำ คือ เดินทอดน่อง

5. วรรณคดีที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1. วรรณคดีแสดงความประพุดิ จำนวน 9 คำ ได้แก่ ปากร้าย ปากจืด ใปี
แก่นแฉะ ค้าประเวณี ทำเสน่ห์ ปล่อยตัว จี้อิงฉฉา ใปี ละเหยียดออ

5.2. วรรณคดีแสดงอาการสื่อทางเพศ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ค้าประเวณี ใปี
ทำเสน่ห์ ปล่อยตัว

5.3. วรรณคดีแสดงความโกรธ จำนวน 4 คำ ได้แก่ เง้า ๆ งอค ๆ กะบิงกะบอน
กระพืดกระเพียด เร่า ๆ

5.4. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความเข้มแข็ง จำนวน 6 คำ ได้แก่ สนิมสร้อย งอแง
ต้าออ ขวัญอ่อน กระพุ่มกระพ่าย แบนแฉะ

5.5. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความกล้าหาญ จำนวน 3 คำ ได้แก่ สะเทิ้น เหนียม
ขวัญอ่อน

5.6. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 3 คำ ได้แก่ ปากจืด ไว้ตัว
แก่นแก้ว

5.7. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความอดทน จำนวน 1 คำ คือ สนิมสร้อย

จากการวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
ภาพลักษณ์หญิงในลีลาเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคลไซล์ที่ 3)
ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า เจื้อยแจ้ว แจ้ว ฉิกฉี นินทา ปากร้าย ปากจืด เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่
มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูด

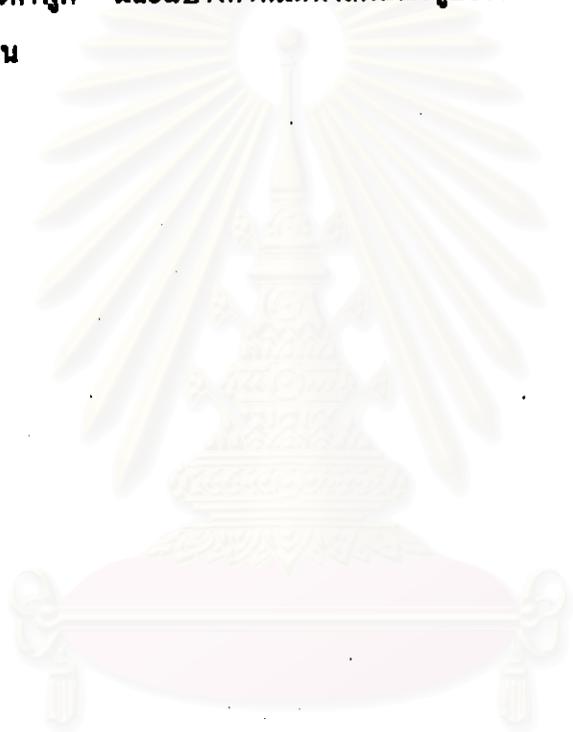
คำว่า เง้า ๆ งอค ๆ กะบิงกะบอน กระพืดกระเพียด เร่า ๆ เป็นคำกริยาและคำกริยา
วิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะท่าทางโกรธ

คำว่า สนิมสร้อย ขวัญอ่อน งอแง กระพุ่มกระพ่าย ต่าออ แบนแฉะ เป็นคำกริยา
และคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะที่ไม่เข้มแข็ง

คำว่า คำประเพณี ท่าเต้นห์ ปล่อยตัว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะความประพฤติกี่ไม่ดี ต่อไปในทางเพศ

คำว่า คมป่า เทรียวลม ได้ัดัด่วน อดใ โป้ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะรูปร่างหน้าตา

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคลซัดที่ 3 ส่วนใหญ่จะมีหน่วยความหมายย่อยที่แสดงอาการของชายและหญิง โดยแสดงออกมาทางลักษณะท่าทางและคำพูด และมีบางคำที่แสดงลักษณะรูปร่างหน้าตาที่บ่งบอกความเป็นหญิงแยกจากชายอย่างชัดเจน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี
ภาพลักษณ์หญิงในตีปเปอร์เซนต์ต่ำสุดของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเดไซล์ที่ 2
หรือ D2) จำนวน 38 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของหญิงชัดเจน จำนวน 18 คำ ได้แก่ เจตา
ขาวท้วม ขาวบาง ซ่อนรูป อมเลือดคอมฝาด เบอะบะ แผละ ยักเยื้อง งอดแงด หน้าคว่ำ
ขวยใจ เราะร่ำย ใจง่าย เล่นซู้ คบซู้ ขายตัว ซิก ๆ คร่ำครวญ

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งหญิงและชาย จำนวน 20 คำ ได้แก่ เจ้า
คมคาย จี๊วว อ่อนปวกเปียก กระโดกกระเดก กระควมกระเคียม กระควมกระเคียม ฐู้
กระอิดกระเอื้อน ประเปรียว ทรูกราช กระเตง ๆ กระแหนะกระแหน ค่อนขอด ค่อนแคะ
ประชดประชัน จีบ่น ยิ้มยั่ว จี้อ่อน หุยมหิม

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 8 คำ ได้แก่ คมคาย เจตา
ขาวท้วม ขาวบาง ซ่อนรูป อมเลือดคอมฝาด ประเปรียว กระเตง ๆ

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 30 คำ ได้แก่ จี๊วว แผละ
เบอะบะ อ่อนปวกเปียก กระโดกกระเดก กระควมกระเคียม กระควมกระเคียม งอดแงด
กระอิดกระเอื้อน ยักเยื้อง ทรูกราช เจ้า หน้าคว่ำ ขวยใจ กระแหนะกระแหน ค่อนขอด
เราะร่ำย ค่อนแคะ ประชดประชัน จีบ่น ใจง่าย เล่นซู้ คบซู้ ขายตัว ยิ้มยั่ว ฐู้ จี้อ่อน
หุยมหิม ซิก ๆ คร่ำครวญ

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 5 คำ ได้แก่ ขาวท้วม ขาวบาง ซ่อนรูป
จี๊วว เบอะบะ

3.2 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 6 คำ ได้แก่ คมคาย เจตา อมเลือดคอมฝาด
เจ้า หน้าคว่ำ ยิ้มยั่ว

3.3. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 3 คำ ได้แก่ ขาวท้วม ขาวบาง เบอะบะ

3.4. อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ จำนวน 3 คำ ได้แก่ ขาวท้วม อมเลือดคอมฝาด
ขาวบาง

3.5. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความแข็งแรง จำนวน 2 คำ ได้แก่ กระควมกระเคียม
กระควมกระเคียม

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. วรรณคดีแสดงคำพูด จำนวน 8 คำ ได้แก่ กระจิดกระจเอื้อน ก่อนขอ
กระหนะกระหนะ เราะร้าย ค่อนแคะ ประชดประชัน จี๋ป่น จู๊

4.2. วรรณคดีแสดงท่าทาง จำนวน 15 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก กฤษกราย
กระโคกกระเดก กระด้วมกระเด็ยม กระด้วมกระเด็ยม กระจิดกระจเอื้อน ยักเยื้อง กระเตง ๆ
เง้า งอคแงด ขวยใจ จี๋ฮ้อน ซิก ๆ คร่ำครวญ

4.3. วรรณคดีแสดงการเดิน จำนวน 2 คำ ได้แก่ กระด้วมกระเด็ยม
กระด้วมกระเด็ยม

5. วรรณคดีที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1. วรรณคดีแสดงความประพฤติ จำนวน 6 คำ ได้แก่ จี๋ป่น โจ่ง่าย เก่นซู้
คบซู้ ขายตัว หยุมหิม

5.2. วรรณคดีแสดงอาการสื่อทางเพศ จำนวน 4 คำ ได้แก่ โจ่ง่าย คบซู้ เล่นซู้
ขายตัว

5.3. วรรณคดีแสดงความโกรธ จำนวน 6 คำ ได้แก่ เง้า งอคแงด หน้าคว่ำ
ก่อนขอ ค่อนแคะ ประชดประชัน

5.4. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความเข้มแข็ง จำนวน 4 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก
จี๋ฮ้อน ซิก ๆ คร่ำครวญ

5.5. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 2 คำ ได้แก่ กระโคกกระเดก
เราะร้าย

5.6. วรรณคดีที่ตรงข้ามกับความอดทน จำนวน 2 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก
กฤษกราย

จากผลการวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์หญิงในสิบเปอร์เซ็นต์ต่ำสุดของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเค ไซต์ที่ 2)
ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า คมคาย เฉลียว ขาวท้วม ขาวบาง ช่อนรูป อมเถิดคอมฝาด เป็นคำกริยาและ
คำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะรูปร่างหน้าตาที่ดี และคำว่า
จี๋ริ้ว เบอะบะ เผละ มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะรูปร่างหน้าตาที่ไม่ดี

คำว่า เง้า งอคแงด หน้าคว่ำ ก่อนขอ ค่อนแคะ ประชดประชัน เป็นคำกริยาและคำ
กริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูดและท่าทางโกรธ

คำว่า กระแหนะกระแหนะ ค่อนขอด เราะร๊าย ค่อนแคะ ประชดประชัน จีบ่น ู๊จี้ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูดที่ไม่ดี และกระทบกระเทือนผู้อื่น

คำว่า ยักเยื้อง ยืมยั่ว กรูกราช เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงลักษณะท่าทางใส่จวิตเพื่อคึงคูใจเพศตรงข้าม

คำว่า ใจง่าย เด่นชู้ คบชู้ ขยาดัว เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะความประพฤติที่ออกไปในทางเพศ

คำว่า จี้อ้อน ซิก ๆ คร่ำครวญ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงลักษณะท่าทางที่ไม่เข้มแข็ง

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นหญิง ในกลุ่มเคลไชต์ที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงลักษณะของท่าทางและคำพูด รวมไปถึงหน่วยความหมายย่อยที่แสดงรูปร่างลักษณะและความประพฤติ คำบางคำเมื่อดูตามรูปคำแล้วไม่สามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่า เป็นคำที่บ่งอาการและลักษณะของหญิงหรือชาย

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิง ตั้งแต่คำที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่า มีภาพลักษณ์หญิงสูงสุดในสิบเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความดีสะสม (D10) ถึงคำที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณ์หญิงต่ำสุดในสิบเปอร์เซ็นต์รองสุดท้ายของคะแนนความดีสะสม (D2) เมื่อนำมาคำนวณเป็นค่ารวมของอรรถลักษณะ จะได้ผลคิดเป็นร้อยละ คั้งที่แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้ คือ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกว่าเป็นเพศ
ลักษณะหญิง ตั้งแต่ D10 ถึง D2 จะเห็นการปรากฏของปริมาณอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ มีปริมาณของอรรถลักษณะคิดเป็นร้อยละ ดังนี้คือ
 - 1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของหญิงชัดเจน ร้อยละ 75
 - 1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย ร้อยละ 25
2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี ร้อยละ 36.82
 - 2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี ร้อยละ 63.18
3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 3.1 อรรถลักษณะแสดงอายุ ร้อยละ 2.33
 - 3.2 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง ร้อยละ 16.69
 - 3.3 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า ร้อยละ 22.87
 - 3.4 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร้อยละ 5.43
 - 3.5 อรรถลักษณะแสดงความสูง ร้อยละ 0.78
 - 3.6 อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ ร้อยละ 3.88
 - 3.7 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความแข็งแรง ร้อยละ 0.78
 - 3.8 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว ร้อยละ 4.26
4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด ร้อยละ 21.32
 - 4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง ร้อยละ 41.86
 - 4.3 อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ ร้อยละ 4.26
 - 4.4 อรรถลักษณะแสดงการใช้ตา ร้อยละ 5.81
 - 4.5 อรรถลักษณะแสดงการเดิน ร้อยละ 3.49
5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด มีปริมาณของ
อรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ ร้อยละ 11.63
 - 5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ ร้อยละ 5.81
 - 5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ ร้อยละ 10.08
 - 5.4 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความเข้มแข็ง ร้อยละ 9.69
 - 5.5 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความกล้าหาญ ร้อยละ 3.49
 - 5.6 อรรถลักษณะแสดงความสุขภาพ ร้อยละ 3.10

- 5.7 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความสุภาพ ร้อยละ 11.24
- 5.8 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความอดทน ร้อยละ 1.94
- 5.9 อรรถลักษณะที่แสดงการเอาใจ ร้อยละ 3.88
- 5.10 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามการเอาใจ ร้อยละ 1.16

จากปริมาณร้อยละของอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกกว่า เป็นเพศลักษณะหญิง จะเห็นได้ว่า อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะหญิงชัดเจนจะปรากฏทางรูป ลักษณะทางกาย โดยเฉพาะลักษณะรูปร่างและใบหน้า อรรถลักษณะที่แสดงอาชีพกริยาจะแสดง ผ่านทางลักษณะท่าทาง เช่น การใช้ตา การใช้มือ การเดิน และอรรถลักษณะที่แสดงลักษณะการ พุคที่กระทบกระเทือนผู้อื่น เช่น การค่า การนินทา ส่วนอรรถลักษณะที่เกี่ยวกับลักษณะทาง อารมณ์ พฤติกรรม ความคิด จะแสดงออกทางความประพฤติ ลักษณะความโกรธ และพฤติกรรม ที่ต่อทางเพศ ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
ภาพลักษณ์ชายสูงสุดในสิบเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไซต์ที่ 10
หรือ D10) จำนวน 17 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายชัดเจน จำนวน 13 คำ ได้แก่ หมู่
แตกเนื้อหมู่ หมู่แน่น หล่อ หล่อเหลา คมสัน ลำสัน ปึกป็น ฉกรรจ์ กำยำ กินเมีย
ผิคนเมีย ซิกอ

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 4 คำ ได้แก่ องอาจ
เหี้ยมหาญ เหี้ยม เหี้ยมเกรียม

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 12 คำ ได้แก่ หมู่แน่น
แตกเนื้อหมู่ หมู่ หล่อ หล่อเหลา คมสัน ลำสัน ปึกป็น ฉกรรจ์ กำยำ องอาจ
เหี้ยมหาญ

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 5 คำ ได้แก่ กินเมีย
ผิคนเมีย ซิกอ เหี้ยม เหี้ยมเกรียม

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะที่แสดงอายุ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ฉกรรจ์ หมู่ หมู่แน่น
แตกเนื้อหมู่

3.2. อรรถลักษณะที่แสดงรูปร่าง จำนวน 7 คำ ได้แก่ หล่อ หล่อเหลา คมสัน
ลำสัน ปึกป็น ฉกรรจ์ กำยำ

3.3. อรรถลักษณะที่แสดงใบหน้า จำนวน 3 คำ ได้แก่ หล่อ หล่อเหลา คมสัน

3.4. อรรถลักษณะที่แสดงน้ำหนักร จำนวน 2 คำ ได้แก่ ลำสัน กำยำ

3.5. อรรถลักษณะที่แสดงความแข็งแรง จำนวน 4 คำ ได้แก่ ลำสัน ปึกป็น กำยำ
ฉกรรจ์

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะที่แสดงคำพูด จำนวน 1 คำ คือ ซิกอ

4.2. อรรถลักษณะที่แสดงท่าทาง จำนวน 2 คำ ได้แก่ ซิกอ องอาจ

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ ทฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1. อรรถลักษณะที่แสดงความประพฤติ จำนวน 1 คำ คือ ผิคนเมีย

5.2. อรรถลักษณะที่แสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ผิคนเมีย ซิกอ

5.3. อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ จำนวน 4 คำ ได้แก่ องอาจ เข้มหาญ เข้ม เข้มเกรียม

5.4. อรรถลักษณะแสดงความอดทน จำนวน 1 คำ คือ บึกบึน

5.5. อรรถลักษณะแสดงความคิด/ จำนวน 1 คำ คือ กินเมีย

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์ชายสูงสุดในตัวเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไอซ์
ที่ 10) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า แดกเนื้อหนุ่ม หนุ่ม และ หนุ่มแน่น เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอก
ลักษณะของความเป็นชายชัดเจน เพราะมีคำว่า “หนุ่ม” ประกอบอยู่ด้วยทุกคำ คำทั้งสามคำนี้มี
หน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ บ่งบอกอายุ และเรียงลำดับอายุจากน้อยไปมาก เริ่มจาก แดก
เนื้อหนุ่ม (เริ่มเป็นหนุ่ม) หนุ่ม (เป็นหนุ่ม) หนุ่มแน่น (เป็นหนุ่มเต็มที่)

คำว่า หล่อ หล่อเหลา คมสัน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของ
ความเป็นชายชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงถึงลักษณะใบหน้าที่ดีของชาย

คำว่า ลำต้น บึกบึน จกรรจ ก่ายำ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะ
ของความเป็นชายชัดเจน มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงถึงการมีร่างกายที่แข็งแรง มี
ความอดทน

คำว่า กินเมีย ผิดเมีย เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็น
ชายชัดเจน เพราะมีคำว่า “เมีย” ซึ่งเป็นบทบาทของผู้หญิงเข้ามาประกอบ ส่วนคำว่า จิกอ มี
หน่วยความหมายย่อยร่วมกันกับคำว่า ผิดเมีย คือ มีความหมายต่อไปทางเพศ

คำว่า องอาจ เข้มหาญ เข้ม เข้มเกรียม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มี
หน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงความกล้าหาญ ส่วนที่ต่างกันคือ องอาจ และ เข้มหาญ
แสดงความหมายดี ส่วน เข้ม และ เข้มเกรียม แสดงความหมายไม่ดี

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคไอซ์ที่ 10 ทั้งหมดนี้ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ แสดงถึงรูปร่างลักษณะ
พฤติกรรม และความคิด ที่บ่งบอกลักษณะของความเป็นชายแยกออกมาจากลักษณะของความเป็น
หญิงอย่างเด่นชัด

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามีภาพลักษณะชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์ที่ 9 หรือ D9) จำนวน 17 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของชายชัดเจน จำนวน 12 คำ ได้แก่ หัวเด็ก กงกระพัน เตี้ยเชิงชาย เจ้าสำราญ ร้อนผ้าเหลือง ตีท้ายคร้ว บ้ากาม ถวนถาม แตะอั้ง กัดคมัน ทะมึน

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 5 คำ ได้แก่ คุณัน หัวรำน้า คอทองแดง คอเหถ้า ฮึกห้าว คุณัน

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 1 คำ คือ กงกระพัน

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 16 คำ ได้แก่ บ้ากาม เตี้ยเชิงชาย เจ้าสำราญ ร้อนผ้าเหลือง ตีท้ายคร้ว ถวนถาม แตะอั้ง ปลูกปล้ำ กัดคมัน หัวเด็ก ทะมึน หัวรำน้า คอทองแดง คอเหถ้า ฮึกห้าว คุณัน

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 2 คำ ได้แก่ หัวเด็ก ทะมึน

3.2 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 1 คำ คือ หัวเด็ก

3.3 อรรถลักษณะแสดงความสูง จำนวน 1 คำ คือ ทะมึน

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาการปฏิกิริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 1 คำ คือ กัดคมัน

4.2 อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 2 คำ ได้แก่ แตะอั้ง ปลูกปล้ำ

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 10 คำ ได้แก่ เจ้าสำราญ บ้ากาม ร้อนผ้าเหลือง ตีท้ายคร้ว บ้ากาม ถวนถาม แตะอั้ง ปลูกปล้ำ หัวรำน้า คอทองแดง คอเหถ้า

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 6 คำ ได้แก่ ตีท้ายคร้ว บ้ากาม ถวนถาม แตะอั้ง ปลูกปล้ำ กัดคมัน

5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ฮึกห้าว คุณัน

5.4 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 1 คำ คือ ฮึกห้าว

5.5 อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ จำนวน 2 คำ ได้แก่ กงกระพัน ฮึกห้าว

5.6 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 1 คำ คือ ถวนถาม

5.7 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความอคทน จำนวน 1 คำ คือ ร้อนผ้าเหลือง

5.8 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 1 คำ คือ หัวราน้ำ

5.9 อรรถลักษณะแสดงศักดิ์ศรี จำนวน 1 คำ คือ เทียบเชิงชาย

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณะชายในลีปเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคลไชต์
ที่ 9) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มของความหมายได้ คือ

คำว่า ตีท้ายครัว ป้ากาน ถวนตาม แต้ะอั้ง ปฤกปล้ำ กัดคมัน เป็นคำกริยาและคำ
กริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะความประพฤติที่ไม่ดี และมี
ลักษณะต่อทางเพศ นอกจากนี้ คำว่า แต้ะอั้ง ปฤกปล้ำ ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีก
คือ แสดงลักษณะการใช้มือ

คำว่า หัวเด็ก ทะมึน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน
คือ แสดงลักษณะรูปร่างที่ไม่ดี ส่วนที่แตกต่างคือ หัวเด็ก แสดงลักษณะของใบหน้า ในขณะที่
ทะมึน แสดงลักษณะความสูงและผิวพรรณ

คำว่า หัวราน้ำ คอทองแดง คอเหต้ำ เจ้าตำราญ ร้อนผ้าเหลือง เป็นคำกริยาและคำ
กริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะความประพฤติที่ไม่ดี

คำว่า อีกร้าว คุดัน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน
คือ แสดงความโกรธ และแสดงความหมายที่ไม่ดี ส่วนที่ต่างกันคือ อีกร้าว เป็นคำที่แสดง
ความกล้าหาญ ในขณะที่ คุดัน เป็นคำที่แสดงอำนาจ

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคลไชต์ที่ 9 นี้ เป็นคำที่บ่งบอกอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 12 คำ คำใน
กลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นคำที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด มีหน่วยความ
หมายย่อยแสดงลักษณะความประพฤติที่ต่อทางเพศ และมีคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดง
ภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย จำนวน 5 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดงความประพฤติใน
ลักษณะของการชอบดื่มสุรา

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
 ภาพลักษณ์ชายในสปีชเปอร์เซ็นตรงลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในโคโรนที่ 8
 หรือ D8) จำนวน 18 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
 ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายชัดเจน จำนวน 10 คำ ได้แก่ คำ
 อีกหาญ เคนตาย บ้าระห่ำ อุกอาจ จวบคม กั้นกฏฎิ กะถ่อน กะถึ้มกะเหล็ย เกี่ยวพาราตี

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 8 คำ ได้แก่ ผึ่งผาย
 อางหาญ คิก อีกเหิม คนอง ผาคโมน คุร่าย โหดเหี้ยม

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 6 คำ ได้แก่ คำ ผึ่งผาย
 อางหาญ เคนตาย คิก กั้นกฏฎิ

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 12 คำ ได้แก่ อีกหาญ
 คนอง ผาคโมน บ้าระห่ำ อุกอาจ คุร่าย โหดเหี้ยม กะถ่อน กะถึ้มกะเหล็ย เกี่ยวพาราตี
 จวบคม

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 2 คำ ได้แก่ คำ ผึ่งผาย

3.2 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร จำนวน 1 คำ คือ คำ

3.3 อรรถลักษณะแสดงความแข็งแรง จำนวน 1 คำ คือ คำ

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาการปฏิกิริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 4 คำ ได้แก่ กะถ่อน คนอง กะถึ้มกะเหล็ย
 เกี่ยวพาราตี

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 7 คำ ได้แก่ ผึ่งผาย คิก อีกเหิม คนอง
 ผาคโมน กะถึ้มกะเหล็ย เกี่ยวพาราตี

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 2 คำ ได้แก่ กะถึ้มกะเหล็ย
 เกี่ยวพาราตี

5.2 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 3 คำ ได้แก่ บ้าระห่ำ คุร่าย โหดเหี้ยม

5.3 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 1 คำ คือ คิก

5.4 อรรถลักษณะการแสดงอำนาจ จำนวน 1 คำ คือ คุร่าย

5.5 วรรณคดีแสดงความรักด้านหาย จำนวน 8 คำ ได้แก่ อีกรหาย อาจหาญ เคนตาย อีกรเหิม ผาดโผน บ้าระห่ำ อุกอาจ โหดเหี้ยม

5.6 วรรณคดีแสดงความรักด้านหาย จำนวน 1 คำ คือ เคนตาย

5.7 วรรณคดีแสดงการขาดสติ จำนวน 1 คำ คือ บ้าระห่ำ

5.8 วรรณคดีแสดงความรักด้านหาย จำนวน 2 คำ ได้แก่ อุกอาจ ก้นกุก

จากผลการวิเคราะห์วรรณคดีของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณ์ชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในแคชีดท์ที่ 8) ชำคัน สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ ดังนี้ คือ

คำว่า อีกรหาย อาจหาญ เคนตาย อีกรเหิม ผาดโผน บ้าระห่ำ อุกอาจ คุร้าย โหดเหี้ยม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงลักษณะความรักด้านหาย ในกลุ่มคำทั้งหมดนี้ คำว่า อาจหาญ และ เคนตาย มีวรรณคดีแตกต่างจากคำอื่น ๆ คือ เป็นคำแสดงความรักด้านหายที่ดี ในขณะที่คำอื่น ๆ เป็นลักษณะของความรักด้านหายที่ไม่ดี

คำว่า อีกรเหิม คณอง บ้าระห่ำ นอกจากจะมีหน่วยความหมายร่วมกันคือ แสดงความรักด้านหายที่ไม่ดีแล้ว ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่ง คือ เป็นลักษณะของการขาดสติ

คำว่า บ้าระห่ำ คุร้าย โหดเหี้ยม นอกจากจะมีหน่วยความหมายร่วมกัน คือ แสดงความรักด้านหายที่ไม่ดีแล้ว ยังมีหน่วยความหมายร่วมกันอีกประการหนึ่ง คือ แสดงความโกรธ

คำว่า กะด่อน กะลุ่มกะเหลี่ย เกี่ยวพาราตี เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูด นอกจากนี้ คำว่า กะลุ่มกะเหลี่ย และ เกี่ยวพาราตี ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่ง คือ แสดงความประพฤติต่อทางเพศ

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชาย ในกลุ่มแคชีดท์ที่ 8 นี้ มีคำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 10 คำ คำในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพและแสดงอาการ ซึ่งมีหน่วยความหมายย่อยแสดงความรักด้านหาย แสดงลักษณะความโกรธ และแสดงลักษณะท่าทางต่อทางเพศ นอกจากนี้ ยังมีคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงอาการและลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 8 คำ ส่วนใหญ่เป็นคำที่แสดงลักษณะท่าทางด้านหาย

การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
 ภาพลักษณ์ชายในสปีปเปอร์เซ็นตรงลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในคลังที่ 7
 หรือ D7) จำนวน 19 คำ พบว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ มีรายละเอียดของการแสดง
 ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย
 - 1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายชัดเจน จำนวน 2 คำ ได้แก่ ทะเฒาะ
 ลงพุง
 - 1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 17 คำ ได้แก่ ขก
 แข็งแกร่ง ผงาด บ้าเลือด บ้าบิ่น มุทะลุ เลือดร้อน ต่อดวง ขูกรรโชก วางก้าม วางโค
 กังก้า เกกมะเหรก ห้าม กักขพะ เขี้ยวโหด เมามัน
2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย
 - 2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 2 คำ ได้แก่ แข็งแกร่ง
 ผงาด
 - 2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 17 คำ ได้แก่ บ้าเลือด
 บ้าบิ่น มุทะลุ เลือดร้อน ทะเฒาะ ต่อดวง ขูกรรโชก วางก้าม วางโค กังก้า ขก
 ลงพุง
 เกกมะเหรก ห้าม กักขพะ เขี้ยวโหด เมามัน
3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปร่างทากาย ประกอบด้วย
 - 3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 1 คำ คือ ลงพุง
 - 3.2 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 1 คำ คือ ลงพุง
4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย
 - 4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 4 คำ ได้แก่ ทะเฒาะ ต่อดวง ขูกรรโชก
 กักขพะ
 - 4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 10 คำ ได้แก่ ผงาด ขูกรรโชก วางก้าม
 วางโค กังก้า ขก เกกมะเหรก ห้าม เขี้ยวโหด เมามัน
 - 4.3 อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ จำนวน 1 คำ คือ ขก
5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย
 - 5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 1 คำ คือ เกกมะเหรก
 - 5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 1 คำ คือ ทะเฒาะ
 - 5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 6 คำ ได้แก่ บ้าเลือด บ้าบิ่น มุทะลุ
 เลือดร้อน เขี้ยวโหด เมามัน
 - 5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 1 คำ คือ แข็งแกร่ง

5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 3 คำ ได้แก่ ผงาด ชูกรรโชก เข็มโหด

5.6 อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ จำนวน 5 คำ ได้แก่ ผงาด บ้าเลือด ห้าม
น้ำมัน กังก้า

5.7 อรรถลักษณะแสดงความอดทน จำนวน 1 คำ คือ แข็งแกร่ง

5.8 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 6 คำ ได้แก่ บ้าเลือด น้ำมัน มุทะลุ
เลือคร้อน ห้าม เมามัน

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์ชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคลไชต์
ที่ 7) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้
ดังนี้ คือ

คำว่า บ้าเลือด น้ำมัน มุทะลุ เลือคร้อน ห้าม เมามัน เป็นคำกริยาและคำกริยา
วิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงความกล้าหาญ และแสดงความหมายที่ไม่ดี
นอกจากนี้ทุกคำยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่งคือแสดงการขาดสติ

คำว่า บ้าเลือด น้ำมัน มุทะลุ เลือคร้อน เมามัน เข็มโหด นอกจากจะมีหน่วย
ความหมายย่อยแสดงความกล้าหาญ แสดงความหมายที่ไม่ดี และแสดงการขาดสติแล้ว ยังมี
หน่วยความหมายย่อยแสดงความโกรธอีกด้วย

คำว่า ชูกรรโชก วางกำม วางโค เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความ
หมายย่อยร่วมกัน คือ ลักษณะท่าทางแสดงอำนาจ

คำว่า ทะเลโลม ต่อดวง ต่อดวง ชูกรรโชก และ กักขพะ เป็นคำกริยาและคำกริยา
วิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะคำพูดที่ไม่ดี

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของชายในกลุ่มเคลไชต์ที่ 7 นี้
เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 2 คำ ส่วน
ที่เหลืออีก 17 คำ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงอาการและลักษณะได้ทั้งชายและหญิง
คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์กลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพและแสดง
อาการ ซึ่งมีหน่วยความหมายย่อยแสดงรูปลักษณะทางกาย แสดงลักษณะท่าทาง และลักษณะ
คำพูด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์ชายในสลิปเปอร์เช่นครื่องลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไซท์ที่ 6
หรือ D6) จำนวน 20 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายชัดเจน จำนวน 9 คำ ได้แก่ ไอ้โถม
ปากเจ้าชู้ เกะแอะ ช่มชืด ปือ คำแหง หวงก้าง ทึม

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 11 คำ ได้แก่ จิงจ้ง
เหม็นห้าว หักหาญ วางข้อ อาด ๆ วายร้าย ช้ามहित บ้าดีเคียด ทะเล้น จีเห็ด้า หย่าเป

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 3 คำ ได้แก่ จิงจ้ง เท่
คำแหง

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 17 คำ ได้แก่ ไอ้โถม
ปากเจ้าชู้ เกะแอะ เหม็นห้าว หักหาญ วางข้อ อาด ๆ วายร้าย ช้ามहित บ้าดีเคียด ช่มชืด
ทะเล้น ปือ หวงก้าง ทึม จีเห็ด้า หย่าเป

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 2 คำ ได้แก่ จิงจ้ง ทะเล้น

3.2 อรรถลักษณะแสดงความแข็งแรง จำนวน 1 คำ คือ จิงจ้ง

3.3 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว จำนวน 1 คำ คือ เท่

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 3 คำ ได้แก่ ไอ้โถม ปากเจ้าชู้ เกะแอะ

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 10 คำ ได้แก่ เกะแอะ จิงจ้ง เหม็นห้าว
วางข้อ อาด ๆ บ้าดีเคียด ทะเล้น ปือ คำแหง

4.3 อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 1 คำ คือ อาด ๆ

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 5 คำ ได้แก่ วายร้าย ช่มชืด หย่าเป
หวงก้าง จีเห็ด้า

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการส่อทางเพศ จำนวน 1 คำ คือ ช่มชืด

5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 4 คำ ได้แก่ จิงจ้ง เหม็นห้าว ช้ามहित
บ้าดีเคียด

5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 2 คำ ได้แก่ อาด ๆ คำแหง

5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 4 คำ ได้แก่ เหมี้ยว หักหาญ วางข้อ
คำแหง

5.6 อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ จำนวน 4 คำ ได้แก่ เหมี้ยว หักหาญ
วางข้อ คำแหง

5.7 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความสุภาพ จำนวน 1 คำ คือ ทะเถ็น

5.8 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 2 คำ ได้แก่ บ้าคืดเคียด หย่าเป

5.9 อรรถลักษณะแสดงการเอาใจ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ไอ้โถม ปากเจ้าผู้

5.10 อรรถลักษณะแสดงความคิด จำนวน 1 คำ คือ ทิ่ม

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณะชายในตีบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคโซต์
ที่ 6) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้
ดังนี้ คือ

คำว่า ไอ้โถม ปากเจ้าผู้ เกะแอะ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความ
หมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงคำพูดในลักษณะต่อทางเพศ นอกจากนี้คำว่า ไอ้โถม ปากเจ้าผู้
ยังมีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกประการหนึ่งคือ แสดงลักษณะการเอาใจ

คำว่า จิ้งจัง เหมี้ยว ซ้ำมหิด บ้าคืดเคียด เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะท่าทางโกรธ

คำว่า เหมี้ยว หักหาญ วางข้อ คำแหง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงอำนาจและการแสดงความกล้าหาญ

คำว่า วาขร้าย ช่มจีน หวงก้าง ชีเหต๋า เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะความประพฤติกที่ไม่ดี

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคโซต์ที่ 6 นี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการและแสดงสภาพ คำเหล่านี้
เป็นคำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 9 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดง
ลักษณะคำพูด ท่าทาง และความประพฤติกที่ต่อทางเพศ นอกจากนี้ยังมีคำที่แสดงอาการและ
ลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 11 คำ ซึ่งเป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงลักษณะ
ท่าทางการแสดงอำนาจ และการแสดงความกล้าหาญ

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามี
ภาพลักษณะชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มที่อยู่ในเดซิอัลที่ 5
หรือ DS) จำนวน 20 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของชายชัดเจน จำนวน 5 คำ ได้แก่ วิจารณ์
ตักหลับ กรุ่มกรุ่ม ก้อร้อก้อคิก กะหลิกะหลอ

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 15 คำ ได้แก่ หัว
ไวลาย แข็งกล้า ผ่านผย สันทัก เม่าชานาง วางชานาง วางมาด เสียเหลี่ยม หัวใจก ถ้อย
อีกอ๊ก ช่ม เลือดเข้าตา ทะตั้ง

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 4 คำ ได้แก่ ไวลาย สันทัก
แข้งกล้า ผ่านผย

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 16 คำ ได้แก่ วางมาด
เม่าชานาง วางชานาง เสียเหลี่ยม หัว หัวใจก อีกอ๊ก ถ้อย ช่ม เลือดเข้าตา วิจารณ์
ตักหลับ ทะตั้ง กรุ่มกรุ่ม ก้อร้อก้อคิก กะหลิกะหลอ

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 1 คำ คือ สันทัก

3.2 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 1 คำ คือ กรุ่มกรุ่ม

3.3 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร จำนวน 1 คำ คือ สันทัก

3.4 อรรถลักษณะแสดงความสูง จำนวน 1 คำ คือ สันทัก

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาการปฏิกิริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 4 คำ ได้แก่ วางชานาง ถ้อย ทะตั้ง
กะหลิกะหลอ

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 9 คำ ได้แก่ แข็งกล้า ผ่านผย วางมาด หัว
อีกอ๊ก ทะตั้ง กรุ่มกรุ่ม ก้อร้อก้อคิก กะหลิกะหลอ

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 7 คำ ได้แก่ เม่าชานาง วางชานาง
หัวใจก ถ้อย ช่ม วิจารณ์ ตักหลับ

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 4 คำ ได้แก่ วิจารณ์ ตักหลับ
กรุ่มกรุ่ม ก้อร้อก้อคิก

5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 2 คำ ได้แก่ อิกอ๊ก เตือดเข้าตา

5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 1 คำ คือ ผ่าผะ

5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 5 คำ ได้แก่ เม่าอำนาจ วางอำนาจ หัวใจ
วางมาด ช่ม

5.6 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 3 คำ ได้แก่ ถ่อย กะหลิกะหลอ
ทะถึง

5.7 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 2 คำ ได้แก่ หัว เตือดเข้าตา

5.8 อรรถลักษณะแสดงศักดิ์ศรี จำนวน 1 คำ คือ เสี่ยเหลียม

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์ในตีบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซส์ที่ 5)
ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ ดังนี้ คือ
คำว่า ไร้ถาย แข็งกล้า หัว เตือดเข้าตา เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงความกล้าหาญ แต่คำว่า ไร้ถาย แข็งกล้า เป็นคำที่มีหน่วย
ความหมายย่อยแสดงความหมายที่ดี ในขณะที่ คำว่า หัว เตือดเข้าตา เป็นคำที่มีหน่วยความ
หมายย่อยแสดงความหมายที่ไม่ดี และแสดงอาการขาดสติ

คำว่า เม่าอำนาจ วางอำนาจ วางมาด หัวใจ ช่มเหง เป็นคำกริยาและคำกริยา
วิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ การแสดงอำนาจ

คำว่า อิกอ๊ก เตือดเข้าตา เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อย
ร่วมกัน คือ การแสดงความโกรธ

คำว่า วิตถาร ถักหัดบ กุ่มกรึม ก้อร้อก้อดิก เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มี
หน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงท่าทางและความประพฤติก่อโทษทางเพศ

คำว่า ถ่อย ทะถึง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ
แสดงลักษณะความประพฤติก่อโทษที่ไม่ดีและไม่สุภาพ

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคไซส์ที่ 5 ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการและแสดงสภาพ คำเหล่านี้เป็น
คำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 4 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดง
ลักษณะท่าทางและคำพูดที่ออกไปในทางเพศ นอกจากนี้ยังมีคำที่แสดงอาการและลักษณะได้ทั้ง
ชายและหญิง จำนวน 15 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดงอำนาจ ลักษณะความโกรธ และ
ลักษณะการพูด

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกกว่ามี
ภาพลักษณ์ชายโนติบเปอร์เช่นตรงลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไอซ์ที่ 4 หรือ
D4) จำนวน 23 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดง
อรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณ์ของชายชัดเจน จำนวน 4 คำ ได้แก่ เด็ก
ขึ้นมา เข้าหา แก้วดี

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณ์ได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 19 คำ ได้แก่ โดน
เข้มแข็ง ทรหด เรืองอำนาจ แข็งกร้าว คุกคาม โอหัง หยามน้ำหน้า โสกราช ถ่วงเกิน
ตามก เมามาย เมามัว เสดล ระยา โทง ๆ ตลกไปกษา ผิวปาก ห้อยกรอด

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 4 คำ ได้แก่ เข้มแข็ง
ทรหด เรืองอำนาจ ผิวปาก

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 19 คำ ได้แก่ โอหัง
แข็งกร้าว คุกคาม หยามน้ำหน้า โสกราช ขึ้นมา เข้าหา ถ่วงเกิน ตามก โดน เมามาย
เมามัว เสดล ระยา โทง ๆ ตลกไปกษา แก้วดี เด็ก ห้อยกรอด

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณ์ทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 2 คำ ได้แก่ เด็ก ห้อยกรอด

3.2 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 1 คำ คือ ห้อยกรอด

3.3 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความแข็งแรง จำนวน 1 คำ คือ ห้อยกรอด

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 9 คำ ได้แก่ แข็งกร้าว คุกคาม โอหัง
หยามน้ำหน้า โสกราช ถ่วงเกิน ตามก โดน ตลกไปกษา

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 9 คำ ได้แก่ เข้มแข็ง แข็งกร้าว คุกคาม
โอหัง หยามน้ำหน้า ถ่วงเกิน โดน เมามาย โทง ๆ

4.3 อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 1 คำ คือ โทง ๆ

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 9 คำ ได้แก่ ขึ้นมา เข้าหา โดน
ถ่วงเกิน ตามก เมามาย เมามัว เสดล ระยา

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ขึ้นมา เข้าหา
ตามก โดน

5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 1 คำ คือ โห่ฮาก

5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 2 คำ ได้แก่ เข้มแข็ง ทรหด

5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 2 คำ ได้แก่ เรื่องอำนาจ คุกคาม

5.6 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 7 คำ ได้แก่ แข็งกร้าว โอหัง โดน โห่ฮาก ถ่วงเกิน โทง ๆ ตลกไปกฮา

5.7 อรรถลักษณะแสดงความอคตชน จำนวน 2 คำ ได้แก่ เข้มแข็ง ทรหด

5.8 อรรถลักษณะแสดงศักดิ์ศรี จำนวน 1 คำ คือ หยามน้ำหน้า

5.9 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 1 คำ คือ เมามาย

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณะชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์
ที่ 4) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้
ดังนี้ คือ

คำว่า แข็งกร้าว คุกคาม โอหัง หยามน้ำหน้า โห่ฮาก ถ่วงเกิน โดน ตลกไปกฮา
เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงท่าทางการพูดที่ไม่ดี
และขาดความสุภาพ

คำว่า เรื่องอำนาจ แข็งกร้าว คุกคาม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความ
หมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงอำนาจ

คำว่า เข้มแข็ง ทรหด เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน
คือ การแสดงความเข้มแข็ง

คำว่า ขึ้นหา เข้าหา ลามก โดน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมาย
ย่อยร่วมกัน คือ ลักษณะการแสดงความประพฤติต่อไปทางเพศ

คำว่า ถ่วงเกิน ลามก เมามัว เสดล ระยา เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยแสดงความประพฤติที่ไม่ดี

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคไซต์ที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการและแสดงสภาพ คำเหล่านี้เป็น
คำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 4 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดง
ลักษณะรูปร่าง และแสดงความประพฤติที่ต่อไปในทางเพศ นอกจากนี้ยังมีคำที่แสดงอาการ
และลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 19 คำ เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงคำพูดหรือ
ท่าทางที่แสดงอำนาจ แสดงความประพฤติที่ไม่ดี และการแสดงความไม่สุภาพ

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณะชายในลิปเปอร์เซ็นตร์รองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไซส์ที่ 3 หรือ D3) จำนวน 24 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1. อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะชายชัดเจน จำนวน 8 คำ ได้แก่ ไล่ เขื่อง กรรโชก ต่วงประเวณี สัปคน เข้าชู้ กด็องแกดั่ง แดกพาน

1.2. อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 16 คำ ได้แก่ ตูขุม เครื่องขริม เต๊ะท่า ตลกคะนอง แข็งกร้าว กระโชก กระโชกโฮกฮาก หยาบช้า โฉด ขมิงทิ้ง คือ เกเร โฝงผาง ย่ำยี ถอบกัก สมบุกสมบัน

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 5 คำ ได้แก่ ตูขุม เครื่องขริม ไล่ แดกพาน สมบุกสมบัน

2.2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 19 คำ ได้แก่ เต๊ะท่า ตลกคะนอง เขื่อง แข็งกร้าว กรรโชก กระโชก กระโชกโฮกฮาก หยาบช้า โฉด ขมิงทิ้ง คือ เกเร โฝงผาง ย่ำยี ถอบกัก กด็องแกดั่ง

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1. อรรถลักษณะแสดงอายุ จำนวน 1 คำ คือ แดกพาน

3.2. อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 1 คำ คือ กด็องแกดั่ง

3.3. อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 2 คำ ได้แก่ เครื่องขริม ขมิงทิ้ง

3.4. อรรถลักษณะแสดงน้ำหนัก จำนวน 1 คำ คือ กด็องแกดั่ง

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1. อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 10 คำ ได้แก่ ตลกคะนอง เขื่อง เข้าชู้ คือ แข็งกร้าว กรรโชก กระโชก กระโชกโฮกฮาก สัปคน เข้าชู้ โฝงผาง

4.2. อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 9 คำ ได้แก่ เครื่องขริม ไล่ เต๊ะท่า เขื่อง แข็งกร้าว กรรโชก สัปคน เข้าชู้

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1. อรรถลักษณะแสดงความรู้สึก จำนวน 6 คำ ได้แก่ หยาบช้า โฉด ย่ำยี ต่วงประเวณี เกเร ถอบกัก

5.2. อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ต่วงประเวณี เข้าชู้ สัปคน คือ

5.3. อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 3 คำ ได้แก่ กระชอก กระชอกโกลฮาก
ขมิงทิง

5.4. อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 3 คำ ได้แก่ เชื่อง กระชอก ย่ำยี

5.6. อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 8 คำ ได้แก่ ตลกคะนอง ตีปลคน
แจ็งกร้าว กรรโชก กระชอก กระชอกโกลฮาก หยาบช้า โฝงผาง

5.7. อรรถลักษณะแสดงความคิด จำนวน 2 คำ ได้แก่ สุขุม โฉด

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณะชายในสิบเปอร์เซ็นต์รองลงมาของคะแนนความดีสะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์
ที่ 3) ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ คือ

คำว่า ตลกคะนอง กร้าว กรรโชก กระชอก กระชอกโกลฮาก ตีปลคน เข้าสู้ คือ
โฝงผาง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงการพูดที่
ไม่ดี และคำว่า ตลกคะนอง กร้าว กรรโชก กระชอกโกลฮาก ตีปลคน ยังมีหน่วยความหมาย
ย่อยร่วมกันอีก คือ แสดงลักษณะการพูดที่ไม่สุภาพ

คำว่า ถ่วงประเวณี ตีปลคน เข้าสู้ คือ กด้องแกด้ง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่
มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงท่าทางและความประพฤติต่อไปทางเพศ

คำว่า กรรโชก กระชอกโกลฮาก ขมิงทิง เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วย
ความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงความโกรธ

คำว่า หยาบช้า โฉด ถ่วงประเวณี เกร ย่ำยี ถอบกัก เป็นคำกริยาและคำกริยา
วิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ การแสดงความประพฤติที่ไม่ดี

คำว่า เชื่อง กรรโชก เกร ย่ำยี เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมาย
ย่อยร่วมกัน คือการแสดงอำนาจ

คำว่า สุขุม เครื่องขริม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วม
กัน คือ การแสดงลักษณะท่าทางและความคิด

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของความเป็นชาย ในกลุ่ม
เคไซต์ที่ 3 นี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการและแสดงสภาพ คำเหล่านี้
เป็นคำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 7 คำ มีหน่วยความหมายย่อย
แสดงลักษณะท่าทาง แสดงลักษณะการมีอำนาจ แสดงลักษณะคำพูด หรือพฤติกรรมที่ต่อทาง
เพศ แสดงอายุและรูปร่าง นอกจากนี้ยังมีคำที่แสดงอาการและลักษณะได้ทั้งชายและหญิง
จำนวน 14 คำ เป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อยแสดงลักษณะคำพูด ท่าทาง การแสดงความ
โกรธ การมีอำนาจ และการขาดความสุภาพ

จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณะชายในสิบเปอร์เซ็นต์ต่ำสุดของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มที่อยู่ในเคไอซ์ที่ 2 หรือ D2) จำนวน 28 คำ พบว่า คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้มีรายละเอียดของการแสดงอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ ประกอบด้วย

1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของชายชัดเจน จำนวน 8 คำ ได้แก่ กรึม และเลียม อนาคต กังก้า ฟู้อู้อู้อ่า ก่ามะลอ พลุ่ย ทุ้ม

1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 20 คำ ได้แก่ ตะคอก กระโชกกระชาก ปลิ้นปล้อน อีชวน ประเด้าประโดม ตะกรุมตะกราม กคชี่ วางท่า โย่ง เลือคขึ้นหน้า ยืมกรึม ขริม เสิ้งเคร็ง บ้องคั้น เท็ง โคง โย่งแย่ง กร่า มัวเมา เสงซวย

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย ประกอบด้วย

2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี จำนวน 2 คำ ได้แก่ ยืมกรึม ทุ้ม

2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี จำนวน 26 คำ ได้แก่ ตะคอก กระโชกกระชาก ปลิ้นปล้อน และเลียม อีชวน ประเด้าประโดม อนาคต ตะกรุมตะกราม กคชี่ เลือคขึ้นหน้า กังก้า วางท่า ยืมกรึม ขริม ฟู้อู้อู้อ่า เสิ้งเคร็ง ก่ามะลอ บ้องคั้น เท็ง โคง โย่ง โย่งแย่ง พลุ่ย คร่า มัวเมา เสงซวย

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย ประกอบด้วย

3.1 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง จำนวน 3 คำ ได้แก่ โย่ง โคง พลุ่ย

3.2 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า จำนวน 1 คำ คือ ยืมกรึม

3.3 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร จำนวน 2 คำ ได้แก่ โคง พลุ่ย

3.4 อรรถลักษณะแสดงความสูง จำนวน 3 คำ ได้แก่ โย่ง โคง โย่งแย่ง

4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา ประกอบด้วย

4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด จำนวน 6 คำ ได้แก่ ตะคอก กระโชกกระชาก อีชวน ปลิ้นปล้อน และเลียม อีชวน ประเด้าประโดม

4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง จำนวน 10 คำ ได้แก่ อีชวน ตะกรุมตะกราม กรึม กังก้า วางท่า ยืมกรึม ขริม บ้องคั้น มัวเมา

4.3 อรรถลักษณะแสดงการเดิน จำนวน 2 คำ ได้แก่ เท็ง โย่งแย่ง

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด ประกอบด้วย

5.1 อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ จำนวน 9 คำ ได้แก่ ปลิ้นปล้อน อนาคต กรึม ฟู้อู้อู้อ่า เสิ้งเคร็ง ก่ามะลอ กร่า มัวเมา เสงซวย

5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ จำนวน 3 คำ ได้แก่ และเลียม ปล่อยป้
อนาจาร

5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ จำนวน 3 คำ ได้แก่ กระโชกกระชาก ยีวน
เลือดขึ้นหน้า

5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง จำนวน 1 คำ คือ กังกำ

5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ จำนวน 4 คำ ได้แก่ ตะคอก กระโชกกระชาก
กดขี่ วางท่า

5.6 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามกับความสุภาพ จำนวน 5 คำ ได้แก่ กระโชกกระชาก
อนาจาร กระโชกกระชาก ตะคอก ตะกรุมตะกราม

5.7 อรรถลักษณะแสดงการขาดสติ จำนวน 2 คำ ได้แก่ เลือดขึ้นหน้า กร่ำ

5.8 อรรถลักษณะแสดงความคิด จำนวน 4 คำ ได้แก่ ปลิ้นปล้อน ขริม เติ้งเครื่อง
ป้องกัน

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือก
ว่ามีภาพลักษณ์ชายในสิบเปอร์เซ็นต์ต่ำสุดของคะแนนความถี่สะสม (กลุ่มคำที่อยู่ในเคไซต์ที่ 2)
ข้างต้น สามารถสรุปหน่วยความหมายย่อยที่คล้ายคลึงกันและจัดกลุ่มทางความหมายได้ดังนี้ คือ
คำว่า ตะคอก กระโชกกระชาก ปลิ้นปล้อน และเลียม ประเด็นประโคม เป็นคำ
กริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะการพูด

คำว่า ตะคอก กระโชกกระชาก มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันอีกคือ เป็นลักษณะ
การพูดที่แสดงความโกรธ และแสดงความไม่สุภาพ

คำว่า อนาจาร ตะกรุมตะกราม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมาย
ย่อยร่วมกัน คือ แสดงความไม่สุภาพ

คำว่า เติ้งเครื่อง ป้องกัน เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วม
กันคือ แสดงลักษณะความคิดที่ไม่ดี

คำว่า โย่ง โคง โย่งเย่ง พลุ่ย เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมาย
ย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะรูปร่าง และยังมีหน่วยความหมายย่อยอื่น ๆ อีก คือ โย่ง โคง
โย่งเย่ง มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงลักษณะความสูง ส่วนคำว่า พลุ่ย โคง มี
หน่วยความหมายย่อยร่วมกันคือ แสดงน้ำหนัก

คำว่า อิ่มกริ่ม กริ่ม เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน
คือ การแสดงออกทางใบหน้า

คำว่า และเถียม อนาคต ฟู้อฟู้อ เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่มีหน่วยความหมายย่อยร่วมกัน คือ แสดงลักษณะอาการและความประพฤติต่อไปทางเพศ

จะเห็นได้ว่า คำกริยาและกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของความเป็นชายในกลุ่มเคโซต์ที่ 2 นี้ ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการและแสดงสภาพ คำเหล่านี้เป็นคำที่แสดงอาการและลักษณะของชายอย่างชัดเจน จำนวน 8 คำ มีหน่วยความหมายย่อยแสดงลักษณะคำพูด แสดงพฤติกรรมที่ต่อไปทางเพศ และแสดงรูปร่างลักษณะ นอกจากนี้ยังมีคำที่แสดงอาการและลักษณะได้ทั้งชายและหญิง จำนวน 20 คำ มีหน่วยความหมายย่อยคือ แสดงลักษณะท่าทาง การมีอำนาจ แสดงความกล้าหาญ และการขาดสติ

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของชาย ตั้งแต่คำที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณ์ชายสูงสุดในสิบเปอร์เซ็นต์แรกของคะแนนความถี่สะสม (D10) ถึงคำที่อยู่ในกลุ่มที่มีการเลือกว่ามีภาพลักษณ์ชายต่ำสุดในสิบเปอร์เซ็นต์รองสุดท้ายของคะแนนความถี่สะสม (D2) เมื่อนำมาคำนวณเป็นค่ารวมของอรรถลักษณะจะได้ผลคือเป็นร้อยละ ดังที่แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้ คือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกกว่าเป็นเพศ
ลักษณะชาย ตั้งแต่ D10 ถึง D2 จะเห็นการปรากฏของปริมาณอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 1.1 อรรถลักษณะที่บ่งว่าเป็นภาพลักษณะของชายชัดเจน ร้อยละ 38
 - 1.2 อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย ร้อยละ 62
2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 2.1 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดี ร้อยละ 20.97
 - 2.2 อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดี ร้อยละ 79.03
3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 3.1 อรรถลักษณะแสดงอายุ ร้อยละ 2.69
 - 3.2 อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง ร้อยละ 10.22
 - 3.3 อรรถลักษณะแสดงใบหน้า ร้อยละ 5.91
 - 3.4 อรรถลักษณะแสดงน้ำหนักร้อยละ 4.30
 - 3.5 อรรถลักษณะแสดงความสูง ร้อยละ 2.69
 - 3.6 อรรถลักษณะแสดงผิวพรรณ ร้อยละ 0.54
 - 3.7 อรรถลักษณะแสดงความแข็งแรง ร้อยละ 3.23
 - 3.8 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความแข็งแรง ร้อยละ 0.54
 - 3.9 อรรถลักษณะแสดงการแต่งตัว ร้อยละ 1.08
4. อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา มีปริมาณของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 4.1 อรรถลักษณะแสดงคำพูด ร้อยละ 22.04
 - 4.2 อรรถลักษณะแสดงท่าทาง ร้อยละ 36.02
 - 4.3 อรรถลักษณะแสดงการใช้มือ ร้อยละ 1.61
 - 4.4 อรรถลักษณะแสดงการเดิน ร้อยละ 2.15
5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด มีปริมาณ
ของอรรถลักษณะ ดังนี้คือ
 - 5.1 อรรถลักษณะแสดงความประหฤหิ ร้อยละ 25.81
 - 5.2 อรรถลักษณะแสดงอาการต่อทางเพศ ร้อยละ 15.05
 - 5.3 อรรถลักษณะแสดงความโกรธ ร้อยละ 12.90
 - 5.4 อรรถลักษณะแสดงความเข้มแข็ง ร้อยละ 4.30
 - 5.5 อรรถลักษณะแสดงอำนาจ ร้อยละ 12.90
 - 5.6 อรรถลักษณะแสดงความกล้าหาญ ร้อยละ 12.37

- 5.7 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความกล้าหาญ ร้อยละ 0.54
- 5.8 อรรถลักษณะที่แสดงความสุภาพ ร้อยละ 0.54
- 5.9 อรรถลักษณะที่ตรงข้ามความสุภาพ ร้อยละ 12.90
- 5.10 อรรถลักษณะที่แสดงความอดทน ร้อยละ 2.69
- 5.11 อรรถลักษณะที่แสดงการขาดสติ ร้อยละ 8.06
- 5.12 อรรถลักษณะที่แสดงการเอาใจ ร้อยละ 1.08
- 5.13 อรรถลักษณะที่แสดงศักดิ์ศรี ร้อยละ 1.61
- 5.14 อรรถลักษณะที่แสดงความคิด ร้อยละ 5.91

จากปริมาณร้อยละของอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกว่าเป็นเพศลักษณะชาย จะเห็นได้ว่าอรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะชายชัดเจนจะปรากฏทางรูปลักษณะทางกาย โดยเฉพาะลักษณะรูปร่างและใบหน้าที่เน้นความแข็งแรง อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยาจะแสดงผ่านทางลักษณะท่าทางหรือคำพูดที่มีลักษณะก้าวร้าว ไม่สุภาพ นอกจากนี้ อรรถลักษณะของเพศลักษณะชายจะปรากฏชัดเจนในส่วนของ การแสดงลักษณะทางอารมณ์ พฤติกรรม ความคิด โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะความประพุดิ ลักษณะพฤติกรรมที่ต่อทางเพศ และลักษณะความโกรธ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของหญิงและภาพลักษณะของชาย ตั้งแต่คำที่อยู่ในกลุ่มเคไอซ์ต์ที่ 10 (D10) ถึงคำที่อยู่ในกลุ่มเคไอซ์ต์ที่ 2 (D2) จากตารางแสดงอรรถลักษณะ จำนวน 18 ตาราง เมื่อนำมาคำนวณเป็นค่ารวมของอรรถลักษณะเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปริมาณอรรถลักษณะ ในคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ระหว่างภาพลักษณะหญิงและภาพลักษณะชาย จะได้ผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละของอรรถลักษณะต่าง ๆ ในตารางต่อไปนี้คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละของอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ระหว่างเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชาย จะเห็นความแตกต่างดังนี้คือ

1. อรรถลักษณะที่บ่งเพศ จะเห็นว่า อรรถลักษณะของคำที่แสดงภาพลักษณะหญิงจะบ่งเพศชัดเจนกว่าอรรถลักษณะของคำที่แสดงภาพลักษณะชาย (หญิง 75 ชาย 38) ส่วนอรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะได้ทั้งหญิงและชาย หรืออรรถลักษณะที่เป็นกลางนั้นกลับปรากฏว่าอรรถลักษณะของภาพลักษณะชายจะมีลักษณะเป็นกลางถึงร้อยละ 62 ในขณะที่อรรถลักษณะของภาพลักษณะหญิงมีลักษณะเป็นกลางเพียงร้อยละ 25 ความแตกต่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่อรรถลักษณะของภาพลักษณะหญิงบ่งเพศชัดเจนกว่าของภาพลักษณะชายอาจเป็นเพราะว่า สังคมคาดหวังให้ผู้หญิงต้องมีลักษณะอาการของประเทศหญิงที่ชัดเจน ในขณะที่ผู้ชายสามารถปรับเปลี่ยนลักษณะอาการต่าง ๆ ให้เป็นได้ทั้งชายและหญิง จึงทำให้มีปริมาณค่าร้อยละของอรรถลักษณะที่เป็นกลางสูงกว่าหญิง

2. อรรถลักษณะที่แสดงความหมาย จะเห็นว่า อรรถลักษณะของคำที่แสดงความหมายในทางที่ดีของภาพลักษณะหญิง จะสูงกว่าอรรถลักษณะของคำที่แสดงความหมายในทางที่ดีของภาพลักษณะชาย (หญิง 36.82 ชาย 20.97) ในขณะที่อรรถลักษณะของคำที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดีในส่วนของภาพลักษณะชายจะสูงกว่าของภาพลักษณะหญิง(ชาย 79.03 หญิง 63.18) อย่างไรก็ดี เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความหมายแล้วจะเห็นว่าอรรถลักษณะของคำที่แสดงความหมายในทางที่ไม่ดีจะสูงกว่าอรรถลักษณะของคำที่แสดงความหมายในทางที่ดีในทั้งสองเพศ ลักษณะเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสังคมกำหนดค่าขึ้นมาเพื่อเป็นเกณฑ์ตัดสินความประพฤติของคน

3. อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกาย จะเห็นว่า อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณะทางกายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะหญิง จะสูงกว่าอรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะชายเป็นส่วนใหญ่ เช่น อรรถลักษณะแสดงรูปร่าง ใบหน้า น้ำหนัก ผิวพรรณ และการแต่งตัว ยกเว้นอรรถลักษณะแสดงอายุ และความสูง ที่พบว่ามิในภาพลักษณะชายมากกว่า รวมทั้งอรรถลักษณะแสดงความแข็งแรงที่พบว่ามิเฉพาะในภาพลักษณะชายเท่านั้น ความแตกต่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ลักษณะรูปร่างหน้าตาที่สวยงามเป็นภาพลักษณะที่ปรากฏชัดเจนในประเทศหญิง ในขณะที่ภาพลักษณะของชายจะเน้นไปทางด้านความแข็งแรงของร่างกาย

4. อรรถลักษณะที่แสดงอาการปฏิกิริยา จะเห็นว่าอรรถลักษณะของคำที่แสดงภาพลักษณะหญิงที่แสดงอาการปฏิกิริยาจะปรากฏในทุกอรรถลักษณะ ในขณะที่ของภาพลักษณะชายจะไม่มีอรรถลักษณะการใช้คำ และน่าสังเกตว่าอรรถลักษณะแสดงคำพูดของภาพลักษณะชายสูงกว่าอรรถลักษณะที่แสดงคำพูดของภาพลักษณะหญิง โดยอรรถลักษณะที่แสดงคำพูดของภาพลักษณะชายจะหมายถึงลักษณะคำพูดที่ก้าวร้าว ไม่สุภาพ ส่วนอรรถลักษณะที่แสดงคำพูดของภาพลักษณะหญิงจะเป็นลักษณะ

คำพูดที่กระทบกระเทือนผู้อื่น เช่น การคำ การนินทา ส่วนอาภัพกิริยาอื่น ๆ เช่น การใช้มือ การใช้ตา การเดิน จะพบในภาพลักษณ์หญิงสูงกว่าภาพลักษณ์ชาย

5. อรรถลักษณะที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม และความคิด จะพบในอรรถลักษณะของคำที่แสดงภาพลักษณ์ชายมากกว่าภาพลักษณ์หญิง เช่น อรรถลักษณะแสดงความประพฤติ แสดงอาการต่อทางเพศ แสดงความโกรธ แสดงความเข้มแข็ง แสดงความกล้าหาญ ความกล้า คับ ขกวันอรรถลักษณะที่แสดงความสุภาพและการเอาใจ ที่ปรากฏในภาพลักษณ์หญิงมากกว่า

การจัดกลุ่มทางความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย

การจัดกลุ่มทางความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ลักษณะ คือ

1. การจัดกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ จากการจำแนกประเภทคำกริยาตามความหมาย

การวิเคราะห์ความหมายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ จากการจำแนกประเภทคำกริยาตามความหมายนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ ภาณุ ตั้งขะวร (2527) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างสำนามกับคำกริยาในประโยคภาษาไทย และได้จำแนกประเภทคำกริยาตามความหมายออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 คำกริยาแสดงอาการ

หมายถึง คำกริยาที่แสดงอาการของนาม คำกริยาชนิดนี้จะปรากฏร่วมกับสำนามที่หมายถึงผู้ทำอาการ คำกริยาแสดงอาการนี้จะใช้ตอบคำถาม “ใครทำอะไร” ได้

1.2 คำกริยาแสดงสภาพ

หมายถึง คำกริยาที่แสดงสภาพหรือลักษณะของนามในขณะที่เอ่ยถึงว่ามีสภาพหรือลักษณะอย่างไร ประโยคที่มีคำกริยาแสดงสภาพจะสามารถตอบคำถาม “ใครเป็นอย่างไร” ได้

1.3 คำกริยาแสดงความรู้สึก

หมายถึง คำกริยาที่แสดงความรู้สึก แสดงอารมณ์ หรือแสดงการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส คำกริยาชนิดนี้จะปรากฏกับสำนามที่หมายถึง ผู้มีความรู้สึก ผู้มีอารมณ์ ผู้รับรู้ ที่แสดงโดยคำกริยานั้น ๆ เป็นคำกริยาที่สามารถตอบคำถาม “ใครรู้สึกอย่างไร” หรือ “ใครคิดอย่างไร” ได้

2. การจัดกลุ่มโดยใช้ผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณะของหญิงและชาย เพื่อนำมาศึกษาเรื่องการจัดกลุ่มทางความหมาย

คำกริยาและกริยาวิเศษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนระว่า แสดงภาพลักษณะของหญิงและชาย จำนวน 497 คำ สามารถนำมาจัดกลุ่มทางความหมาย โดยใช้การวิเคราะห์ความหมายจากการจำแนกประเภทตามความหมาย และใช้การวิเคราะห์อรรถลักษณะของคำที่คล้ายคลึงกันได้ ดังนี้

1. คำที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนระว่าแสดงภาพลักษณะของหญิง มีจำนวน 299 คำ มีคำที่นำมาจัดกลุ่มโดยจำแนกประเภทตามความหมายได้ คือ

1.1 คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ

1.1.1 แสดงอาการพูด การใช้เสียง แบ่งย่อยออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1.1.1.1 การคำ การนินทา

กระซุบกระซิบ	ซุบซิบ
กระปอดกระแปด	นินทา
จู้จี้	ตอแหล
มอค ๆ	ตาระเน

1.1.1.2 การพูดแกมประชดประชัน

กระบิคกระบวน	ตะบิคตะบอย
กระแหนะกระแหน	ประชดประชัน
กระอิดกระเอื้อน	ท้อ
ค่อนขอด	เหน็บแนม
ค่อนแคะ	

1.1.1.3 พูดมาก

กระเซ้ากระซี่	เจื้อยแจ้ว
แจ้ว ๆ	ต้อยทอย

1.1.1.4 พูดน่ารัก ประจบเอาใจ

กระจู้งกระจิ่ง	ทำปากทำคอ
จี้ย้อน	ประจ้อประแจ
จ้อแจ	ฮอเซาะ
จิบปากจิบคอ	ฮอค้อน
จู้งจิ่ง	ฮ่อนหวาน
มอเตาะ	ฮ้อน

1.1.1.5 เถียงตั้ง

กรีกกราด	แจ๊คแจ๊ค
กรีก	หวัด
แจ๊น	แหว

1.1.2 แสดงอาการทางผู้สาว ต่อไปทางเทศ

ขายตัว	คบชู้
ก้าประเวณี	ทำเสน่ห์
ท่าแพ้ง	มีชู้
ป่าเรอ	

1.1.3 แสดงท่าทางฮาย

กระมิดกระเมี้ยน	มิดเมี้ยน
ชื้อฮาย	เอียงฮาย
ม้วนตัว	

1.1.4 แสดงท่าทางใส่จริต

กระซดกระซ้อ	กระซิกกระซี้
กระแคะ	กระแคะกระแค้
กรีกกราย	กรีกนี้ว
กระคู้งกระคั่ง	จูบฉาย
ชมดชมม้อย	ชมม้อย
ชมม้าย	ชยตา
ชคช้อย	เชิด
แคะแค้	คู้งคั่ง
คิคคิ่น	ทอดตยตา
คู้งคั่ง	กระบิดกระบวน
ยักเยื้อง	ตะบิดตะบอย
ยั่วใจ	เยื้องกาย
คัคจวิต	ตะคั่ง
ไว้ตัว	ยืมยั่ว
ทอดสะพาน	เล่นขูเล่นตา

1.1.5 แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว

กระค้วมกระเคี่ยม	กระค้วมกระเคี่ยม
------------------	------------------

ทอคน่อง	นุมนิม
เนิบนาบ	ช่างเยื้อง
เดินทอคน่อง	ทรีไฟโร
ปราดเปรียว	ระทวย
อ่อนปวกเปียก	ช้อยช้อย
ช้อยช้อย	

1.1.6 แสดงกริยาอาการไม่สุภาพ

กระโดดกระเดก	กระเป็บกระป้าบ
แก้มแก้ว	จู้จ้าน
เดินเร่า ๆ	เดินแรงเดินกา
เร่า ๆ	

1.1.7 แสดงความอ่อนไหวง่าย

กระซิก	กระพุ่มกระพ่าย
จีสงสาร	จี้อ่อน
ขวัญอ่อน	กลัวครวญ
งอแง	จิก ๆ
ปืบน้ำตา	พุ่มพ่าย
ร้องไห้ร้องให้	รำไห้
สะอึกสะอื้น	ตาออย
หงุดหงิด	อ่อนไหว

1.1.8 แสดงอาการแง้งอน แฝงอารมณ์โกรธ

กระเง้ากระงอค	กะบึงกะบอน
กระพืดกระเพียด	ค้อน
ค้อนควัก	จ้องอน
งอคแงค	ง่า
เง้า	เง้า ๆ งอค ๆ
เง้าแงเง้าอง	ตะปัดตะป่อง
ตูปัดตูป่อง	ป่อง ๆ
พืดเพียด	แสมงอน
หน้างอ	หน้าเง้า

ปั้นปัง	ตะบັดตะบั้ง
ตะบັดกัน	ตะบັดหน้า
หน้าคว่า	

1.2 คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ

1.2.1 แสดงลักษณะนิสัยชอบคำ นินทา

จู้ป่น	ปากกระโดน
ปากคอเราะร้าย	ปากคัน
ปากจืด	ปากมาก
ปากคำแยะ	ปากม้า
ปากคตาค	ปากตะไกร
ปากหอยปากปู	เราะร้าย

1.2.2 แสดงลักษณะนิสัยและความประพฤติทางผู้สาว

กำกั้น	กินศิว
แก่แคะ	เกินงาม
จู้หึ่ง	คำประเวณี
งามหน้า	ใจง่าย
เด่นชู	ร่าเริง
ตองใจ	ต่ำต่อน
เสียบเนื้อเสียดัว	เสียดัว
เสียดัว	ใจแตก

1.2.3 แสดงลักษณะรูปร่าง แบ่งย่อยออกเป็น

1.2.3.1 ความสวยงาม

คมคาย	ตสวย
คมข่า	ตะสวย
งคงาม	ทริ้ง
งามงอน	ทริ้งทราย
ฉสวย	ทริ้ม
เจตา	ทริ้มเพรา
แฉกั้ม	สวย
ใจโต	ตะคราญ

เซ็ง	เทริศแพรว
เซ็งวับ	เทาพะงา
ประโท	
1.2.3.2 นำหนัก	
ไค้ศักต่วน	ไช้
แน่นน้อย	เจ้าเนื้อ
เทรียวกลม	ตุ้ตะ
ระหง	เบอะบะ
ฮ้อนแฮ้น	เศทะ
แบบาง	อวบ
บอบบวง	ฮัน
น้ย	ฮุ้ยฮ้าย
ฮุ้ย	
1.2.3.3 ศิวพรรณ	
ขาวบาง	เป็นน้ำเป็นนวด
ขาวท้วม	ฮองโย
นวดระหง	สะอาง
ศิวบาง	อมเถือคอมฝาค
ผ่อง	อด่องผ่อง
เนียน	
1.2.3.4 หน้าตา	
กระจุ่มกระจิม	จุ่มจิม
เก้	แจ้วแหว
จิมตีม	ตคโต
1.2.4 แสดงลักษณะรูปภาพ เรียบร้อย	
แหล่มซ้อต	นั่งพับเพียบ
นุ่นนวด	นึ่มนวด
นุ่นนึ่ม	เรียบร้อย
ละม่อม	ถอนสายบัว
ละเมียด	ฮ้อนซ้อย
1.2.5 แสดงลักษณะนิสัยรักความสวยงาม	

แต่งหน้า	ประดิษประคอง
ทำสาว	ตะเข็บคลอ
เสริมสวย	

1.2.6 ลักษณะการแต่งตัว

กุยกราย	กระโจมอก
เชิดฉาย	ชุดฉาด
โจ	ตะวีคตะวีค
ปล้อยตัว	วามพวม
อล่างฉ่าง	อะร้อร่าม

1.2.7 แสดงลักษณะนิสัยในแง่ลบ

กระจูบกระจิบ	กระเซอเกินรั้ว
จุกจิก	จูบจิบ
สนิมสร้อย	สารระแน
หยุมหอิม	

1.2.8 แสดงอาชญากรรม

กระเตาะ	กำคัค
แก้แค้น	ขบเผาะ
ขี้คน	ทิ่มทิก
แตกเนื้อสาว	

1.2.9 แสดงลักษณะธรรมชาติของหญิง

ตลอด	ท้องแก่
ฝากครรภ์	แพ้ท้อง
มีเรือน	ออกเรือน

1.3 คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงความรู้สึก

1.3.1 ความรู้สึกอาชญากรรม

ขวย	ขวยเงิน
ขวยใจ	เงิน
ม้วนค้วน	ตะเท็น
เหนียม	อายเหนียม

2. คำที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติว่าแสดงอาการและลักษณะของชาย มีจำนวน 198 คำ มีคำที่นำมาจัดกลุ่มโดยข้ามแนกประเภทตามความหมายได้ คือ

2.1 คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ

2.1.1 แสดงอาการพูด แบ่งย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1.1.1 แสดงอาการพูดต่อทางผู้สาว ได้แก่คำว่า

กะหลิกะหลอ	เกาะเกาะ
เกี่ยวพาราตี	ดี้อ
แพะโถม	ประเฝ้าประโถม
แพะโถม	แตะเลียม
ถวนถาม	ถ่วงเกิน
หยิกแกมหยอก	ไฮโถม

2.1.1.2 แสดงอาการพูดก้าวร้าว ไม่สุภาพ ได้แก่คำว่า

กระโชก	กระโชกกระชาก
กร้าว	กระโชกโศกฮาก
ขู่กรรโชก	ตะคอก
สบถ	โศกฮาก

2.1.2 แสดงอาการทางผู้สาว ต่อไปทางเพศ

กัถคมัน	ก้อร้อก้อตึก
กะถึ้มกะเหลี่ย	กั้มกรึ้ม
ข่มจีน	จีนหา
เข้าหา	เจ้าตำราญ
แคะอั้ง	ตีท้ายคร้ว
ปู้ปู้ยา	ปตุกปตุ้า
ถ่วงประเวณี	ถวนถาม
ตักหัดับ	อนาจาร

2.1.3 แสดงอาการไม่สุภาพเรียบร้อย

กระนุ้มกระปาน
ตะกรุมตะกราม

2.1.4 แสดงอาการบิบบังคับผู้อื่น แสดงอำนาจ

กดขี่	แข็งกล้า
กรรโชก	ข่มเหง

ย่าอี	วางก้าม
วางซ้อ	วางโต
วางท่า	วางมาด
วางอานาจ	ไวยศ
ฮาด ๆ	

2.1.5 แสดงอาการรักษาศักดิ์ศรี

ชก	ตอปกัด
เถิดคขึ้นหน้า	เถิดเชิงชาย
ดูบคม	เถิดเหลี่ยม
หยามหน้าหน้า	

2.2 คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ

2.2.1 แสดงลักษณะความเข้มแข็ง กล้าหาญ แบ่งย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.2.1.1 แสดงลักษณะความเข้มแข็ง กล้าหาญ ในแง่บวก

แข็งกล้า	เข้มแข็ง
แข็งแกร่ง	คงกระพัน
ศึก	ทรหด
เคนตาย	ผจญ
ไวตาย	ผาดโผน
สมบุกสมบัน	ผ่าเผย
ฝั่งผาย	องอาจ
เหี้ยมหาญ	อาจหาญ
ฮึกหาญ	

2.2.1.2 แสดงลักษณะความเข้มแข็ง กล้าหาญ ในแง่ลบ

กำแหง	ขมึงทิ้ง
ชิงชัง	คู่กัน
คูร้าย	บ้าบิ่น
บ้าคิเคียด	บ้าเถิดค
บ้าระห่ำ	เถิดคขึ้นหน้า
บุทะฤ	เมามัน
เถิดคร้อน	เถิดเข้าตา

หักหาญ	ห้าว
เหี้ยม	เหี้ยมห้าว
เหี้ยมเกรียม	เหี้ยมโหด
โหดเหี้ยม	ฮ่ามหืด
ดุกอ้าง	ฮึกเหิม

2.2.2 แสดงลักษณะการแสดงอำนาจมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

เชิง

เม่าอำนาจ

เรื่องอำนาจ

หัวใจก

2.2.3 แสดงลักษณะความคิด นิสัย

สุขุม

ขริ่ม

เคร่งขริ่ม

ทิ่ม

บ้องคั้น

เกเร

โหด

ระฮ่า

เสเพล

ว้ายร้าย

เต็งเคร็ง

หยาบช้ำ

เฮงชวย

2.2.4 แสดงลักษณะผู้สาว ส่อไปทางเพศ

กินเมีย

บ้ำกาม

เจ้าชู้

เจ้าสำราญ

ซิกอ

มัวเมา

เมามัว

วิตถาร

ผิดเมีย

2.2.5 ลักษณะการพูด

2.2.5.1 แสดงลักษณะการพูดก้าวร้าว ไม่สุภาพ

กักขะ

แข็งกร้าว

คะนอง

จ้วงจาบ

ตลกคะนอง

ตลกไปกษา

ถ้อย

ทะตั้ง

โหม่งผาง

ฮิววน

ตามก	โตน
ตีปน	ห้าม
โหัง	

2.2.5.2 แสดงลักษณะบุคคลที่เชื่อถือไม่ได้

กะต่อน
ปลิ้นปล้อน
ปลิ้นปลอก
ต่อดวง

2.2.6 แสดงลักษณะรูปร่าง แบ่งย่อยออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. ความสูง

แก้งก้าง	โย่ง
โคง	โย่งแข็ง
ทะมึน	สั้นทัด
ม่อค้อ	

2. น้ำหนัก

กต้องแกดั่ง	ดงทุง
ผอมกะหรง	ต่ำ
ทอ้ย	หย่องกรอด

3. หน้าตา

คมสัน	हतอเหลา
เด็ก	หัวเด็ก
हतอ	

4. ความแข็งแรง

กำฮ่า	บึกป็น
ฉกรรจ์	ดำสัน

2.2.7 แสดงวัย

แตกเนื้อหนุ่ม	หนุ่ม
แตกพาน	หนุ่มแน่น

2.2.8 แสดงลักษณะนิสัยรักสนุก ชอบดื่มสุรา

กร่ำ	จีเหต๋า
------	---------

คอเหน้า

คอทองแดง

เมามาย

หย่าเป

หัวรำน้า

แฮ

จากผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะและการจัดกลุ่มทางความหมายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชาย หากมองโดยภาพรวมแล้วพอจะกล่าวได้ว่าคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของชายจะเป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อย แสดงถึงลักษณะรูปร่างที่เน้นความแข็งแรง การแสดงควมมีอำนาจ การแสดงความกล้าหาญ และลักษณะท่าทาง หรือความประพฤติที่ออกไปในทางเพศ มีนิสัยรักสนุก และชอบดื่มสุรา

คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงจะเป็นคำที่มีหน่วยความหมายย่อย แสดงถึงลักษณะรูปร่างหน้าตา การแสดงออกทางลักษณะคำพูด การแสดงท่าทางใส่จริตเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย